

Vier je vakantie in Nederland

Tweetaligheid tweeslachtig

Sex & the congress

Het verval van het Nederlandsch

Ramsey Nasr: Dichter des Vaderlands

Nederpop is niet meer fout

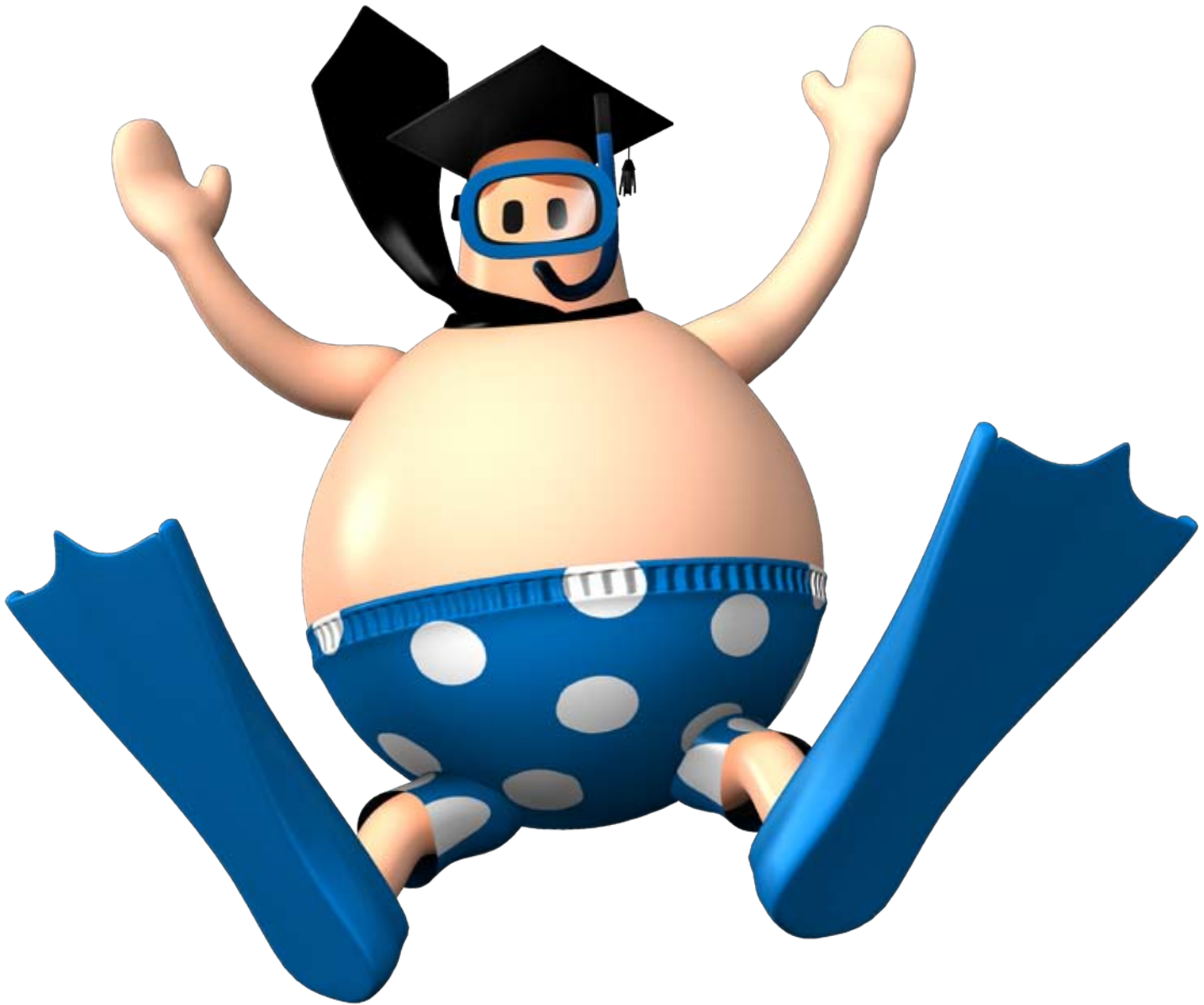
WOX

SPECIAL

Wij Nederland

Verkoop je studieboeken en boek je vakantie!

Wil je deze zomer lekker weg? Daar hoef je echt niet voor te werken. Verkoop gewoon je gebruikte studieboeken. Kijk snel op www.bol.com/verkop hoe makkelijk dat gaat.

bol.com^{go}
De grootste mediawinkel van Nederland

Inhoud

nummer 20 • jaargang 9 • 25 juni 2009

De
verleiding van
een buitenlands congres

Zie pagina 14

*“We hebben jaren gelachen om België
als er daar weer van alles mis ging.*

*Zoals toen Dutroux ontsnapte.
Maar kijk nu wat er de afgelopen jaren
in Nederland is gebeurd.”*

SPECIAL

Nederland is zoekende

Een speurtocht naar
schoonheid en identiteit

10

Interview Ramsey Nasr wil helemaal niet multicultureel zijn

Hij werd dit jaar verkozen tot Dichter des Vaderlands en wil weten wie we zijn. “Ik voel me zo Nederlands, dat ik het pijnlijk vind dat er in een tolerant land als Nederland nu zo wordt gestigmatiseerd.”

16

Thema Hoogvliegers in laagland

Voor een interessant onderzoek of een leuke stage hoef je niet per se naar het buitenland.

Acht studenten en wetenschappers vertellen over hun Nederlandse ervaringen. Plus vakantietips.

en verder

4 nieuws & opinie

8 nieuwsachtergrond

24 opmars van het Denglish

26 coververhaal

30 buitenlanders over
Nederland

34 cultuur

38 vox campus

40 backstage

Uitstekende oogst voor Hockeydames

De hockeydames van Apeliotes hebben een superseizoen achter de rug. Van de negen damesteams werden er liefst drie kampioen (dames 2, 9 en 4). Verder promoveerde het eerste team, dat op een tweede plek eindigde, naar de op drie na hoogste competitie van Nederland (2e klasse).

Voorzitter Judith van der Vlugt geeft een verklaring voor het succes: "Vorig

jaar zaten we met de dames 1 al dicht tegen promotie aan. We hebben toen gezegd: laten we ons dit jaar eens strak focussen op resultaat en kijken wat erin zit. Dat leidde tot de oprichting van de Commissie Prestatiehockey, met daarin alle personen die het talent en de ervaring van de club vertegenwoordigen. Zij hebben het afgelopen jaar sterk gelet op de samenstelling van de selectie, de trainingen en ga zo maar verder. Dat, en de uitstekende trainers, heeft kennelijk tot resultaat geleid." | 17 juni 2009 | →

Buluitreiking moet in de Aula

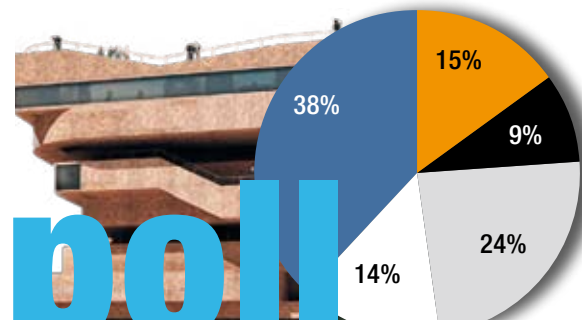
Bachelor- en masterdiploma's moeten tegenwoordig worden uitgereikt in de Aula van de universiteit. Dit tot verdriet van de studieverenigingen op de bètafaculteit, die het college van bestuur per brief vroegen om de eigen keuze van de student te respecteren. Het college blijft echter bij zijn standpunt: afstuderen doe je in de Aula. | 11 juni 2009 | →

Historisch museum zonder historici

Ondanks hun eigen aanbod om mee te denken zijn er geen Nijmeegse historici betrokken bij de plannen rond het Nationaal Historisch Museum. "Minstens een van de twee directeurs van het museum had een historicus moeten zijn", zegt Theo Engelen, hoogleraar Sociaal-economische geschiedenis. "Dan was de discussie veel meer over de inhoud gegaan, in plaats van het eindeloze gezeur over de locatie." | 16 juni 2009 | →

'Ik weet zeker dat er is geknoeid in Iran'

De Iraniër Ali, werkzaam als promovendus op het Donders Institute for Brain, Cognition and Behaviour, is ervan overtuigd dat in

poll Waar moet het Nationaal Historisch Museum komen volgens jou?

- Arnhem: bij het Openluchtmuseum
- Arnhem: bij de John Frostbrug
- Nijmegen: de oudste stad van Nederland
- Laat ze dat zelf beslissen en laat ons met rust!
- Overig

Iran is geknoeid met de verkiezingsuitslagen. Zijn hele familie heeft op oppositieleider Mir Hossein Mousavi gestemd. 'Iedereen die ik ken heeft op hem gestemd.' | 16 juni 2009 | →

Tweede studie uit eigen zak betalen

Een tweede studie zul je voortaan zelf moeten betalen. In de praktijk betekent dat een collegegeld van om en nabij de 8000 euro. Dat heeft minister Plasterk afgesproken met de Tweede Kamer tijdens overleg over de nieuwe Wet op het Hoger Onderwijs. De studenten-

bonden zijn teleurgesteld. | 18 juni 2009 | →

Den Haag kleurt (een beetje) zwart

Zo'n 150 studenten waren op 15 juni in Den Haag om te demonstreren tegen de gehate 'Plasterkkorting'. Na het luiden van de noodklok trok de Haagse hemel dicht met zwarte ballonnen. De studenten vinden dat het beleid van Plasterk de kwaliteit van het onderwijs aantast. | 16 juni 2009 | →

→ **HET HELE BERICHT LEZEN? GA NAAR VOXLOG.NL**

'Je moet natuurlijk helemaal gestoord zijn als je gelooft in ingestraald water, maar Van der Velden slaat de spijker op z'n kop. Veel van de reguliere zorg is zo beroerd, dat je van gekkigheid vanzelf wel bij zo'n toverdokter terecht komt.'

Bonifacius 'Kwakzalver spiegel voor regulier geneeskunde' | 15 juni |

'Engelen en Rietbergen moeten niet zo neerbuigend doen ('geen

echte historici') want de manier waarop de directie van het NHM omgaat met geschiedenis is vele malen interessanter en inspirerder dan wat ze zelf doen.'

Felix 'Historisch museum zonder historici' | 16 juni |

'Vox in het Engels lijkt me trouwens een slecht idee.'

Stef, 18 juni 'Waar blijft het Engels?'

'Nog wel eens wat hikken vertoont? Hoezo eufemisme? We hebben hier een netwerk uit het stenen tijdperk, zo traag als het soms is.'

Tokkie 'Kan de digitale telefoongids niet wat sneller' | 17 juni |

'Overigens is het wel eens gebeurd dat een student een deel van het collegegeld terug heeft gevraagd, omdat het nakijken van de scriptie (te) lang duurde.'

Hwb 'Een student is geen klant' | 23 juni |

'Ik ben benieuwd hoe lang het nog duurt voordat de master door Den Haag als "tweede studie" gedefinieerd gaat worden.'

Flip 'Tweede studie uit eigen zak betalen' | 18 juni |

→ **OOK RU-GEREN? GA NAAR VOXLOG.NL**

Hoogleraren op de bres voor het Nederlands

Negen (oud-)hoogleraren Nederlandse taalkunde van verschillende universiteiten sturen deze week een brandbrief naar minister Plasterk.

Hun boodschap: als we niet oppassen, verdwijnt het Nederlands als voertaal op onze universiteiten. De Nijmeegse hoogleraar Anneke Neijt, een van de initiatiefnemers, licht de actie toe: "Het zijn de gebruikers die

een taal verloren laten gaan. Als we steeds meer publiceren en college geven in het Engels, gaat het Nederlands voor de wetenschap verloren." En dat zou wel eens het begin van het einde kunnen zijn. Wanneer het Nederlands als voertaal in de wetenschap wordt vervangen door het Engels, zal onze taal aan status inboeten. Voor een goede carrière heb je het dan immers niet meer nodig. De hoogleraren

ontkennen niet dat het Engels de lingua franca van de wetenschap is, maar ze benadrukken ook de intellectuele rijkdom van meertaligheid. Daarom vragen ze de minister om met duidelijke taalrichtlijnen het gebruik van Nederlands aan de universiteiten te verankeren. Het uitgangspunt zou moeten zijn 'Nederlands tenzij', in lijn met het gelijknamige KNAW-rapport uit 2003. Van alle wetenschappers, ongeacht hun discipline, zou bovendien verwacht mogen worden dat ze ook soms in het Nederlands publiceren. "Al is het maar om de vergaarde kennis te verspreiden buiten de ivoren toren." ★

facts & figures | De Nederlandse universiteiten tellen samen 220.400 studenten. Bron: IB-Groep

Studentenwoningen bijna klaar

De steigers zijn verdwenen, de nieuwe studentenflat 'De Gouverneur' bij station Heyendaal nadert zijn voltooiing. De 195 appartementen kunnen vanaf oktober worden verhuurd aan studenten. Hoe staat het dan met de kamernood? Het aantal eerstejaars dat dit jaar niet aan een kamer kon worden geholpen, is iets afgenomen, meldt de SSHN. Dat kwam mede door het aantrekken van de particuliere sector als gevolg van de economische crisis. Op termijn voorziet de SSHN nog altijd een groeiend kamer tekort. "Nieuwbouw blijft onze hoogste prioriteit." Tegen 2015 moet het aantal SSHN-eenheden zijn gestegen van 5000 naar 6000.

De Volkskrant schreef op 11 juni dat Nederlandse studenten niet erg happig zijn op studeren in het buitenland. Gemakzucht, denkt het ISO. Geldt dat ook voor jou?

DORPSSSPOMP

Karin Pillen (foto)
student algemene cultuurwetenschappen en religiewetenschappen en lid AEGEE
"Ik vind een jaar iets te lang. Misschien wil ik wel een half jaartje ergens in Europa studeren. Lekker dicht bij huis. Ik ben ook wel de meest heimweeachtige AEGEE'er die er is. Mijn bestuursgenoten hebben er minder moeite mee en gaan één voor één naar het buitenland."

Erik Verschuren
student geneeskunde
"Ik vind het juist leuk om naar het buiten-

land te gaan, liefst zo ver mogelijk! Ik ben al een maandje naar Gambia geweest en wil voor mijn master misschien ook weer weg. Wat studenten vaak tegenhoudt, is het papierwerk, denk ik. Er komt best veel regelwerk bij kijken. En vaak laat de voorlichting van de universiteit te wensen over."

Aline Oosthof
student bedrijfscommunicatie
"Voorlopig kies ik voor de comfortzone omdat ik wat studievertraging heb opgelopen. Te zijner tijd wil ik wel naar een Engelstalig

land, omdat ik voor Engels heb gekozen als vreemde taal bij mijn studie bedrijfscommunicatie. Ik wil dan niet langer weg dan een half jaar. Waarom geen gemakzucht. Een jaar weg betekent meer geregeld."

Sven Saric
student Nederlands recht
"Ik heb het bericht gelezen en ik moet zeggen: het verbaast me enorm. Dat beeld sluit totaal niet aan bij mijn beleving. Op onze faculteit is het supergoed geregeld en heel eenvoudig om een tijdje naar het bui-

tenland te gaan. Ook die gemakzucht herken ik niet in mij of mijn medestudenten. Of ik al ben weggevoerd? Nee, maar ik ben het wel van plan."

Anne Bakker
student scheikunde
"Mij lijkt het erg leuk om een tijdje naar het buitenland te gaan, maar het is zoveel geregeld. Je moet het echt lang van tevoren plannen. En het is lastig als je een beetje achterloopt met je studie."

**BELLEN
MET**

Tim Smit
masterstudent natuur-
wetenschappen

De teller staat inmiddels op 1.591.527. Het filmpje What's in the Box van Tim Smit is en blijft een Youtube-hit. Maar Smit is in de tussentijd niet stil blijven zitten: Hollywood komt steeds dichterbij.

Dit voorjaar hingen de Amerikaanse studiobonzen aan de telefoon. Hoe is het sindsdien verder gegaan?

"Ik heb in mei een producer uitgekoken om dit project mee te ontwikkelen. Afgelopen maand heb ik allerlei scripts gelezen om een – Amerikaanse – schrijver uit te kiezen die het script van mijn film op zich gaat nemen. Vanavond heb ik beloofd om de producer een update te geven."

Dus je hebt al een schrijver op het oog?

"Nee, meerdere. De gemene deler is dat ze allemaal vrij jong zijn. Ik hoop binnen een maand een keuze te hebben gemaakt."

En hoe dan verder?

"Eerst wil ik afstuderen, dat duurt nog ongeveer anderhalve maand. Daarna moeten we een studio overtuigen van het concept. Als dat gelukt is, kan de producer aan het werk en kan de schrijver met het script beginnen."

En daarna: filmen?

"Ja! Ik wil in ieder geval de regie houden over de film, anders zou ik dit niet doen. Ik hoop dat ik de controle kan houden."

'Wat we willen is duidelijkheid'

De verkiezingen voor de ondernemingsraad hebben een kleine aardverschuiving opgeleverd. Dankzij winst van de promovendi (PON) en de postdocs (RPN) zijn de tijdelijke wetenschappelijke medewerkers met samen vier zetels beter vertegenwoordigd dan ooit. Hoog tijd, vindt Margot van den Berg (RPN).

Promovendi en postdocs hebben allebei te maken met een onzeker carrièreperspectief. Het beleid van Plasterk is daar mede debet aan. Zijn besluit om 100 miljoen euro van de eerste naar de tweede geldstroom te verplaatsen bijvoorbeeld, betekende een verschuiving van vaste naar tijdelijke aanstellingen. "In principe heeft RPN er geen moeite mee dat wetenschappers zichzelf moeten bewijzen", aldus Van den Berg. "Maar wat we wel willen is duidelijkheid. Het komt voor dat onderzoekers volgens alle gangbare normen succesvol zijn, maar uiteindelijk toch moeten vertrekken. Dat is niet uit te leggen." Het

FOTO: ENIK VAN 'T HULLENBAAR

RPN pleit voor een hogere financiële beloning en een beter loopbaanbeleid. Dat is ook in het belang van de universiteit, meent Van den Berg. "Ik ken talentvolle onderzoekers die overstapten naar het bedrijfsleven vanwege al dat 'gedoe' rond aanstellingen. Op termijn schaadt dat de wetenschap." ★

in de media

"Zonder meteen voor topsalarissen te pleiten, stel ik wel vast dat topwetenschappers aanmerkelijk schaarser zijn dan geschikte president-commissarissen van grote bedrijven als Ahold of Unilever."

NWO-baas en Radboud-alumnus Jos Engelen, *Volkskrant* 13 juni

voor&tegen

Minister Plasterk presenteert deze maand een notitie over de harde knip. AKKURaadt organiseerde een debat met de knip als thema.

Harde knip?

Ciska Joldersma
Tweede Kamerlid CDA

"Studenten kiezen nog te vaak voor een master aan de eigen instelling. Die mobiliteit moet worden verbeterd. Een centraal doorgevoerde harde knip is daarvoor een welkom duwtje in de rug. Dat brengt eenduidigheid in de regels en zal daarom een positief effect hebben op de mobiliteit. Maar het is ook in het belang van studenten zelf. Je ziet dat ze vaak langzaam maar zeker een achterstand oplopen als ze te veel vakken achter zich aan moeten slepen."

Roelof de Wijkerslooth
Collegevoorzitter Radboud Universiteit

"Nutteloze wetgeving. Laat dat aan de instellingen over, of beter nog, aan de opleidingen. Vertel wat de bedoeling is van het beleid en laat ze vervolgens zelf bepalen hoe ze dat in overeenstemming kunnen brengen met het curriculum. Dat wordt een werkbare oplossing: geen harde knip maar een strenge knip. Ook is de meerwaarde van een overstap naar een andere Nederlandse universiteit voor de kwaliteit van je studie minder groot dan vaak gedacht wordt. Je moet je afvragen of die wel in verhouding staat tot de tijd en de kosten die zo'n overstap met zich meebrengt. Richt je liever op internationale mobiliteit."

Juichen voor oranje

In 1992 zag ik Ellen van Langen de 800 meter winnen op de Olympische Spelen van Barcelona. Nog een week lang voelde ik me goed alleen al door er steeds even aan te denken. Zelfde geval vorig jaar in Peking bij langeafstandswemmer Maarten van der Weijden. De volley van Marco van Basten (en het volle Koningsplein daarna) is op blue-ray kwaliteit in mijn hersens geëst. Elk detail kan ik reproduceren in tegenstelling tot enkele vage flarden van briljante colleges die ik ooit op deze universiteit heb

gevolgd. Iets manipuleert het geheugen. Net als Ramsey Nasr heb ik een grondige afkeer van de luidruchtige horde met oranje opblaashamers, maar tegelijkertijd word je er soms door meegeslept. In deze laatste Vox van dit academische jaar openen we voorzichtig het hersenuit naar het latente nationalisme in ons allemaal. Zijn we onbewust op zoek naar houvast? Wie zijn wij nu? ★

Chris-Jan van der Heijden / hoofdredacteur Vox

red

Zustrom

Het zal druk worden volgend jaar. De toestroom van eerstejaars schijnt gigantisch te zijn, ook in Nijmegen, omdat alle schoolverlaters massaal besloten hebben hun wereldreis uit te stellen, vanwege de crisis. Goh. Dat betekent dat we wel weer veel zullen klagen over het slechte spellen, de beperkte aandachtspanne, de toegenomen brutaliteit. Stiekem verheug ik me daar al op. Het nieuwe jaar heeft altijd iets knapperigs. De frisheid van de nieuwkomers, de ongelovige blikken in die oogjes, de schrik in die open mondjes, als je ze vertelt dat een deadline een deadline is. Ouderejaars lachen je vierkant uit, maar eerstejaars geloven dat nog. Een week of drie.

Wij krijgen maar liefst eenentwintig Duitse eerstejaars. *Einundzwanzig!* Daar verheug ik me nu al op. We hebben deurmatten besteld met 'Wilkommen'. En dertig flessen Sekt. We oefenen welkomspreeches. *"Gut daß sie, wie sage ich das jetzt, auch dabei sind. Machen sie es sich, wie sage ich das jetzt, bequem."*

Ach, Duitse studenten zijn van vroeger. Ik word er compleet nostalgisch van. Ze hebben nog leren jacks aan, dragen sandalen, ze zijn nog punk, dragen de piercings nog in hun oren of wangen, en ze roken nog. Verder zijn ze uitermate beleefd, volzaam en studieus. Bovendien hebben ze bewust gekozen voor hun studie, want anders waren ze wel thuis gebleven. Heerlijk. Duitsers vragen niet om de vijf minuten: "Moeten we dat kennen voor tentamen?" Duitsers vragen nooit of ze hun werkstuk later mogen inleveren. Duitsers maken nog een kniksje als ze je tegenkomen op de gang. Hun Nederlands is *durchaus* adequaat, en aangezien we ons niet meer druk mogen maken over de spelfouten van de Nederlanders, en we binnenkort toch koeterengels moeten spreken, kunnen we over een germanisme of twee makkelijk heenstappen. *Einwandfrei*. En ik ben best bereid mezelf te ondertitelen, of nee, te nasynchroniseren. Het lijkt me wel wat dat er een zwoele stem tijdens mijn college in de oren van de Duitsertjes fluistert: *"Was sie da alles jetzt sagt brauchst du nicht zu wissen. Das spielt für die Prüfung keine einzige Rolle."* ★

quote

"VWO'ers gaan minder vaak eerst een wereldreis maken, backpacken door Australië of iets dergelijks. Ze gaan direct aan hun toekomst werken."

Volgens Yvonne van Rooy, voorzitter van de Universiteit van Utrecht is de forse groei (gemiddeld 15 procent) van het aantal vooraanmeldingen het gevolg van de economische crisis

Ingezonden

Mail je brief naar redactie@vox.ru.nl

Tijd voor tanden

Hoe hoog moet het water aan de lippen staan voordat wetenschappers niet alleen meer redeneren (hun sterkte) over bezuinigingen maar ook daadwerkelijk actie ondernemen (hun zwakte)? Waarom de studenten de kastanjes uit vuur laten halen? Is er een plan A als in september nieuwe bezuinigingen worden aangekondigd? Al tien jaar krimpt de investering in wetenschappelijk onderzoek in ons land naar een schamele 0.7% van het BBP, nog net boven Portugal. Vergelijk dat eens met de Scandinavische landen, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk die ver boven 1% zitten en vergelijk dat ook met de beloften van 1.0% die opeenvolgende regeringen nodig achten voor

Nederland Kennisland. Die 0.3% lijkt weinig, maar vertegenwoordigd ieder jaar weer een niet geïnvesteerde waarde van 1.57 miljard euro! Nog steeds behoort het onderzoek in ons land tot de interna-

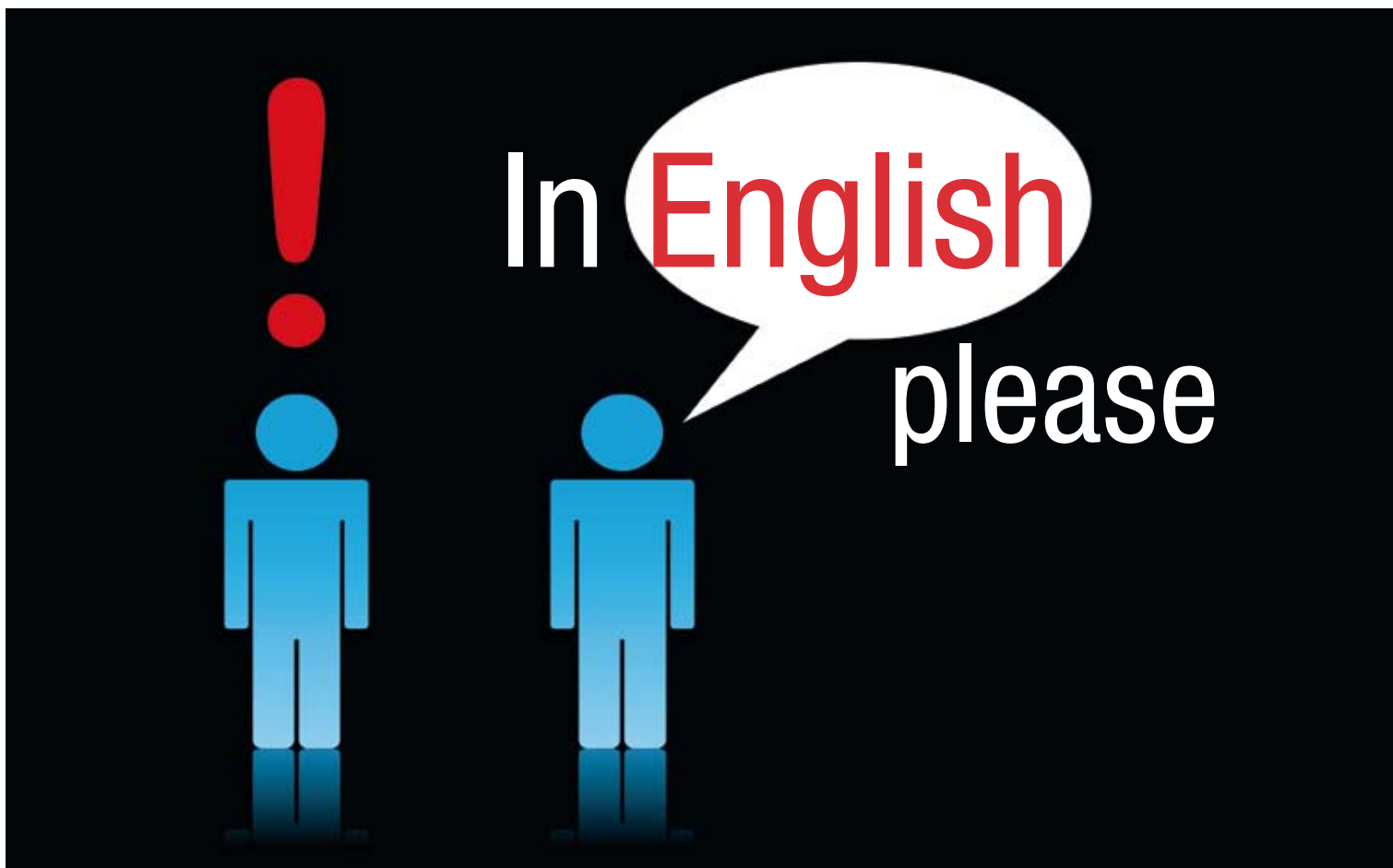
tionale top, maar hoe lang nog? Het antwoord van het ministerie: gebruik een deel van het universiteitsbudget om via competitie in de tweede geldstroom excellente onderzoekers te kweken ter vervanging van de succesrijke vorige generatie onderzoekers. Waarom is dan toch een dergelijk prachtig plan van overheveling van 100 miljoen euro van eerste naar tweede geldstroom een casus belli geworden? De reden is dat deze ombuging een wetenschappelijk vermageringsdieet is: 100 miljoen euro weghalen bij de universiteiten betekent reorganisatie en ontslag. 100 miljoen aan onderzoek besteden betekent ook 50 miljoen aan universitaire onderwijscapaciteit weghalen bij toenemende aantallen studenten. 100 miljoen competitief uitzetten betekent ook bèta's bevorderen boven alfa's en gamma's. En al die talentvolle tweede geldstroom onderzoekers? Die zullen het moeten doen met verouderende infrastructuur en zonder ondersteuning, want overhead wordt niet meegeleverd. Die paar excellenten zullen het wel redden op weg naar de wetenschappelijke top, maar die 80% academici op sleutelposities in onze maatschappij zullen er bekaaid vanaf komen. De juist nu zo broodnodige intellectuele weerbaarheid van ons land mergelt uit tot op het bot. Dat hebben de studenten goed begrepen, nu de staf nog. Tijd voor tanden nu het nog kan.

Jan van Groenendaal, Nijmeegs hoogleraar en Landelijk comité bèta-actie

[HTTP://LANDELIJKE-BETA-ACTIE.BLOGSPOT.COM](http://LANDELIJKE-BETA-ACTIE.BLOGSPOT.COM)

cartoon

Waar blijft het Engels op de campus? De Radboud Universiteit profileert zich als een internationale universiteit, maar de e-mails, nieuwsberichten, informatiebordjes, academische plechtigheden en ook deze *Vox* zijn nog altijd in het Nederlands. “Het lijkt me vervelend als je hier als buitenlander voortdurend merkt dat er niemand met je communiceert.”

Cambridge aan de Waal. Voorzitter Jaap Modder van de Stadsregio Arnhem Nijmegen (KAN) ziet het echt voor zich. *De Gelderlander* zette eerder deze week zijn toekomstvisie op de voorpagina: de regio Nijmegen-Arnhem als walhalla voor internationale onderzoekers. Een walhalla is Nijmegen nu (nog) niet. Het aantal buitenlandse medewerkers aan de Radboud Universiteit ligt met 470 onder het landelijk gemiddelde. Dat was de Engelsman Graham Jefcoate, directeur van de universiteitsbibliotheek (UB), ook opgevallen toen hij in Nijmegen arriveerde. “Voor een grote universiteit met een internationaal profiel zijn hier relatief weinig mensen uit het buitenland.” Maar dat gaat veranderen. Het personeelsbeleid is gericht op vergroting van het aandeel buitenlandse medewerkers, staat in een plan over internationalisering, ‘onder meer door het wegnemen van praktische barrières’. Een van die praktische barrières

is het gebrek aan Engels op de campus. Veel communicatie-uitingen zijn nog altijd in het Nederlands. Zoals de informatiebordjes. De Griekse Katerine Gkioni heeft zich bij aankomst op de Radboud Universiteit rot gezocht naar de afdeling waar ze haar promotieonderzoek zou gaan doen. “*I’d never heard of ‘tandheelkunde’. That word doesn’t look anything like dentistry!*”

Kwart spreekt geen Nederlands

En zo zijn er legio voorbeelden: de e-mails van afdelingen naar hun medewerkers zijn doorgaans in het Nederlands. Academische plechtigheden zijn in het Nederlands. De nieuwsberichten op de Radboud-website: ook in het Nederlands. Rob Verhofstad, hoofd van de afdeling Internationalisering, communicatie en onderzoeksondersteuning van de Faculteit der Managementwetenschappen, ergert zich aan de gebrekkige communicatie met internationale medewerkers. “De tweetalige universiteit is het paradepaardje van ons college van

bestuur. Elke keer dat het college een verhaal houdt over internationalisering, gaat het óók over een internationale campus. Dan behoor je in twee talen te communiceren.” Verhofstad vindt het ‘ongastvrij’ dat dat nu niet gebeurt. “Als je je belangrijkste communicatie niet in het Engels doet, wat voor boodschap draag je daarmee dan uit? Het lijkt me vervelend als je hier als buitenlander voortdurend merkt dat er niemand met je communiceert.” *Vox* zou, als magazine van de Radboud Universiteit, voorop moet lopen, zegt Verhofstad, en in het Engels te lezen moeten zijn. Andere universiteitsbladen zijn al wel zover. *Erasmus Magazine* van de Erasmus Universiteit in Rotterdam, het *U-blad* van de Universiteit Utrecht, *Observant* van de Universiteit Maastricht en *Univers* van de Universiteit van Tilburg hebben bijvoorbeeld een of meer pagina’s in het Engels. Het blad voor de Wageningse universiteit *Resource* verschijnt vanaf september tweetalig. “Een

kwart tot een vijfde van de mensen op onze campus spreekt geen Nederlands. Maar die willen we wel graag bedienen”, zegt hoofdredacteur Gaby van Caulil van *Resource*. Bij elk Nederlands verhaal komt een kader met de Engelse samenvatting ervan en een verwijzing naar de website waar het hele artikel in het Engels te lezen is. Alle artikelen twee keer afdrucken was uit milieuoverwegingen geen optie, zegt Van Caulil. Kosten van de operatie: zo’n 45.000 euro.

De woestijn voorbij

Aan hoofd Internationalisering Marian Janssen zal het niet liggen. “Onze diepgekoesterde wens is om de *Vox* ook in het Engels uit te brengen.” Medewerkers die klagen dat de Engelstalige

matiefolders over de bibliotheek: een in het Engels en een in het Nederlands. Dit is nog maar het begin, zegt Jefcoate. “Ik vind dat onze universiteit, met de ambities die we hebben, in staat moet zijn om tweetalig te communiceren.” Het college van bestuur probeert het goede voorbeeld te geven. De uitnodiging voor de opening van het academisch jaar zal dit jaar ook tweetalig zijn. En het jongste Strategisch Plan, waarin het college zijn toekomstvisie schetst, verscheen ook in het Engels. Met daarin het voornemen om meer Engelstalige modules in de bachelor en de master aan te bieden. Het college verwacht zo de universiteit aantrekkelijker te maken voor buitenlandse uitwisselingsstudenten. Want

‘Ik vind dat onze universiteit, met de ambities die we hebben, in staat moet zijn om tweetalig te communiceren’

campus nog ver weg is, hebben gelijk, zegt Janssen. Maar een tweetalige universiteit is nu eenmaal niet van de ene op de andere dag een feit. “Het is een soort bewustwordingsproces. We merken wel dat het meer begint te leven: er zijn meer websites in het Engels, ik merk dat mensen steeds vaker ook in het Engels mailen. We merken dat we niet meer een roepende in de woestijn zijn.” Er is wel wat gebeurd het afgelopen jaar, zegt ook Jefcoate van de UB. De website van de UB is vertaald in het Engels en op de balie liggen twee stapels infor-

matiefolders over de bibliotheek: een in het Engels en een in het Nederlands. Dit is nog maar het begin, zegt Jefcoate. “Ik vind dat onze universiteit, met de ambities die we hebben, in staat moet zijn om tweetalig te communiceren.” Het college van bestuur probeert het goede voorbeeld te geven. De uitnodiging voor de opening van het academisch jaar zal dit jaar ook tweetalig zijn. En het jongste Strategisch Plan, waarin het college zijn toekomstvisie schetst, verscheen ook in het Engels. Met daarin het voornemen om meer Engelstalige modules in de bachelor en de master aan te bieden. Het college verwacht zo de universiteit aantrekkelijker te maken voor buitenlandse uitwisselingsstudenten. Want

Tekst: Martine Zuidweg

Fin

Als deze column u zwaar en traag aandoet, moet u het mij maar vergeven. De laatste weken heeft de vermoeidheid toegeslagen. De inmiddels altijd aanwezige hitte en het gebrek aan airconditioning heeft pijnlijk duidelijk gemaakt dat ik zelfs na maanden de Nederlandse slaap- en eetgewoonten niet geheel van me heb af weten te schudden.

Diezelfde vermoeidheid is onder veel Erasmusstudenten voelbaar. Vijf maanden onbezorgd feesten eist zijn tol. Na het afronden van tentamens begint nu de haast onmogelijke queeste naar die ene handtekening van die ene persoon bij bureau buitenland. Voor de meesten komt de terugvlucht in zicht en daarmee wordt de toch al indrukwekkende hoeveelheid feestjes nog eens opgevoerd. Iedere nacht wordt er van een ander afscheid genomen. Olé!

Er zijn niet veel studenten die moeite hebben om terug naar huis te keren, aan het afscheid kleef enkel een pijn van geluk. De tijd hier is mooi maar vooral ook mooi geweest. De essentie van de Erasmusbeleving is dat je weet dat het eindig is. Voor een aantal maanden heb je een tweede leven gevierd waarvan je wist dat je dat niet eeuwig kon volhouden.

Toch zijn er studenten die dat nieuwe leven niet los willen laten.

Midden in Madrid, in Calle Mayor, zit een bar die zijn bestaan vrijwel alleen dankt aan een onmetelijk succes onder buitenlandse studenten. Grazie Mille zegt het uithangbord, duizendmaal dank. De bar werd een aantal jaren geleden gesticht door drie Italiaanse twintigers. Het verhaal gaat dat ze tijdens een avondje zuipen in Italië het besluit namen om terug te gaan naar de stad waar zij zo uitbundig geleefd hadden als Erasmusstudenten om daar een studentenbar te beginnen. Het eeuwige Erasmusleven verwezenlijken, dat was het doel. Inmiddels neemt de zoveelste groep buitenlandse studenten afscheid van hun bar en van hen.

Wij gaan terug naar huis, zij blijven.

Oud stof wordt uit de bar geveegd, tijd voor een volgende lichting studenten. Alweer. ★

Internationalisering in progress

Jaap Godrie, vierdejaars student geschiedenis aan de Radboud Universiteit, schrijft elke *Vox* over zijn studie van een half jaar aan de universiteit Complutense in Madrid

Student in Madrid

Ramsey Nasr

‘Wie zijn wij nu?’

Begin dit jaar werd Ramsey Nasr voor een periode van vier jaar aangesteld als Dichter des Vaderlands. Een multiculturele dichter – deels Palestijnse roots – als icoon van de Nederlandse cultuur. Hoe beziet hij de Nederlandse identiteit? Zijn toon is vooralsnog vlijmscherp. “In dit land wonen zestien miljoen koningen. En dan is het lastig samenleven.”

Hoe kwamen wij zo snel van
nietig tot lomp
Van weerschijn tot alomaanwezige
schreeuwhomp
Hoe kon uit zuinige rupsen dit
hummervolk ontstaan?

1 *Op basis van het gedicht 'Ik wou dat ik twee burgers was (dan kon ik samen leven)', werd je verkozen tot Dichter des Vaderlands. Dat was meteen al een soort statement.*

"Ik verbaas me erover hoe Nederland, nadat het zich heeft ontworsteld aan die benauwendere jaren vijftig, volledig naar de andere kant is doorgeslagen. Alles moet gezegd kunnen worden. Ik zeg wat ik denk en ik denk wat ik zeg. Maar dan kom je uiteindelijk in een fase waar je je bijna verplicht voelt dingen te zeggen. Terwijl vrijheid juist betekent dat je de mogelijkheid hebt om alles te kunnen zeggen, maar dat niet noodzakelijkerwijs hoeft te doen."

*En in dit rood, rood schemerland
Waar de grenzen totaal werden
opgeheven*

*Waar mondigheid totterdood
wordt beleden*

*En waar zestien miljoen koningen
leven*

2 *Het gedicht 'In het land der koningen' schreef je dit jaar op Koninginnedag.*

"We vinden onszelf zo belangrijk als individu. We hebben ons allemaal op het niveau van koningen genesteld. Al die korte lontjes en in elkaar geslagen conducteurs. In een land met zestien miljoen koningen is het lastig samenleven."

3 *Je belicht vooral de donkere kanten van Nederland in je eerste maanden als Dichter des vaderlands. "De economische crisis, de ruk*

naar rechts, het populisme, de aanslag in Apeldoorn, er is ook weinig reden tot lachen momenteel. En ik wil gedichten schrijven die de mensen raken. Dat ze het gevoel hebben 'dit gaat over ons, dit gaat over Nederland'. Wie zijn wij nu? Die vraag wil ik de komende vier jaar niet proberen te beantwoorden, maar wel aanhoudend stellen."

4 *En wie zijn wij nu?*

"We hebben jaren gelachen om België als er daar weer van alles mis ging. Zoals toen Dutroux ontsnapte. Maar kijk nu wat er de afgelopen jaren in Nederland is gebeurd. Fortuyn vermoord, Van Gogh vermoord, de aanslag in Apeldoorn en nu de opkomst van Wilders. De ruk naar extreem rechts. Ik woon momenteel een paar maanden in Berlijn en de Duitsers spreken me er echt op aan. 'Wat is er aan de hand met Nederland?' Wij nemen in Nederland Geert Wilders wellicht nog met een korreltje zout, maar in Duitsland doen ze dat niet. Daar zien ze Wilders als een reële extreem rechtse bedreiging. Ze vragen zich verbaasd af waar 'Nederland gidsland' toch is gebleven."

5 *Verschwunden?*

"Ja, en dat is wel deels verklaarbaar. Het gaat slecht met de economie. Ik denk dat we tegenwoordig sowieso bange mensen zijn die door populistische en bepaalde hoek worden gedreven. Er zijn mensen die nu ontvankelijk zijn voor een eenvoudig antwoord. Kijk, ik ben ook voor een veel strengere aanpak van jeugd-delinquenten. Maar Wilders zou alle buitenlanders het liefst het land uit sturen. Maar dat is geen deel van een oplossing. Wat dat betreft zit Nederland nog in de

ontkenningfase. Alsof je alle buitenlanders echt weg zou kunnen sturen. Alleen al in Rotterdam bestaat meer dan de helft van de bevolking uit allochtonen. Wilders geeft de burger ijdele hoop. Wie ga je dan wegsturen? Alle Turken? Ook alle Polen? Alle Belgen? We kunnen niet terug naar de oude situatie, dat is allemaal misplaatste nostalgie – misplaatst, omdat het misschien wel legitiem is, maar ons niet verder helpt. En de geschiedenis heeft ons in ieder geval geleerd dat politiek die op nostalgie is geschoeid heel erg gevaarlijk is."

6 *De vinger naar islam en buitenlanders. Dat moet iemand met Palestijnse wortels toch raken?*

"Ik beschouw mezelf niet als een multiculturele dichter. Ik sta helemaal niet stil bij mijn afkomst. Die ruk naar rechts raakt me niet als allochtoon, maar juist als Nederlander. Ik voel me zo Nederlands, dat ik het pijnlijk vind dat er in een tolerant land als Nederland nu zo wordt gestigmatiseerd."

7 *Kun je nog wel van Nederland houden?*

"Natuurlijk, de mooie kanten van Nederland zijn er ook nog. De spontane openheid, de anti-hiërarchische grondhouding, de nieuwsgierigheid, de ondernemingszin en de gelijkwaardigheid. Allemaal redenen om in Nederland te willen wonen. Overigens, nu ik in Duitsland zit, merk ik dat ik de beleefde en beschaafde omgangsvormen van een meer hiërarchisch georganiseerd land ook zeer kan waarderen. Als ik hier door een park wandel, hoor ik de vogels fluiten in plaats van gillende kinderen. Want alles wat wij Duitsers toe-

dichten, zoals onbeschoft en luidruchtig gedrag, is eigenlijk vooral op onszelf van toepassing."

8 *Gaan jouw gedichten daar verandering in brengen?*

"Die hoop heb ik niet. Maar ondanks dat poëzie het meest marginale kunstverschijnsel is van allemaal, kun je met een gedicht wel degelijk impact hebben. Zeker als je gedicht in een krant (NRC, red.) wordt gepubliceerd. Maar ik heb natuurlijk ook geen antwoorden, ik heb vooral vragen. Ik zou al heel tevreden zijn als ik over vier jaar een beetje weet wie we nu, op dit moment, werkelijk zijn."

*Bungeejumpend met oranje
opblaashamers
Gillend en krijgend en antidepressief
Of zwiingend voor een breezer
gegangbangd
Welkom in Nederland vakantieland*

9 *Volgens mij heb je al best een idee wie we zijn.*

"Elke keer als er ook maar iets plaatsvindt dat nationaal sentiment oproept, verschijnen de plastic opblaashamers. Na de dood van André Hazes of bij een belangrijke wedstrijd van het Nederlands elftal. Ineens daalt er een soort hysterie over het land. Het is zoeken naar een identiteit. Het zou een uiting van nationaal gevoel moeten zijn, maar het lijkt eerder iets waar we ons geforceerd aan vastklampen. We zoeken naar houvast." ★

Tekst: Chris-Jan van der Heijden

Foto: Keke Keukelaar

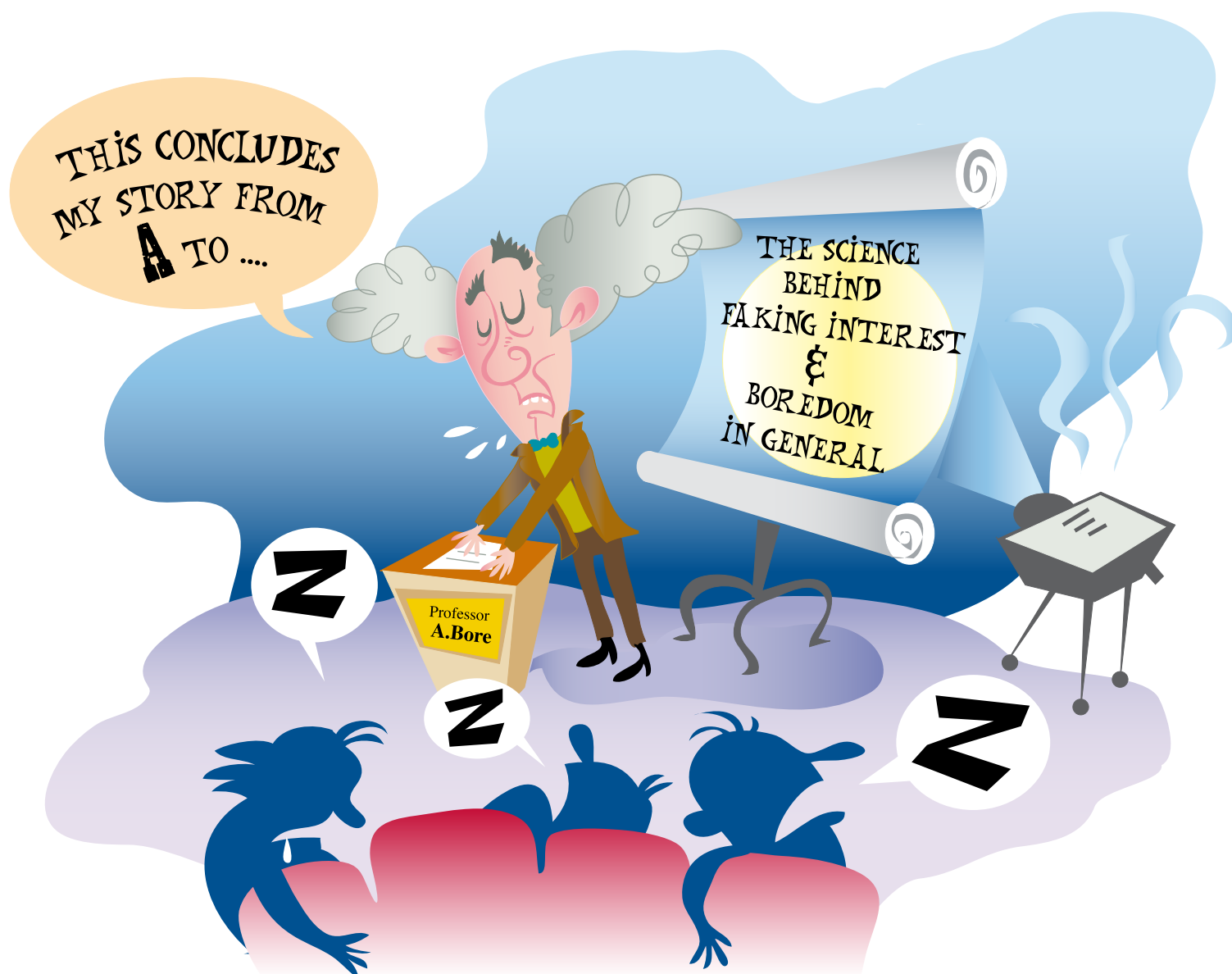
Voor de volledige gedichten zie: www.ramseynasr.nl. Zojuist verschenen: 'Tussen lylie en waterstofbom', de drie verzamelde bundels van Ramsey Nasr (€15, De Bezige Bij)

Wij Nederland

Fotograaf ERIK VAN 'T HULLENAAR

“Als je het hebt over ‘wij Nederland’, denk ik meteen aan het eindeloze niets, de weidsheid van het landschap, hier gefotografeerd in wat straks park Lingezegeen gaat worden, precies tussen Arnhem en Nijmegen. Dat kapelletje en die boom had ik voor de foto echt nodig, anders was ik er voorbij gereden. Die kapel vind ik typisch voor dit land, je komt ze op de meest rare plekken tegen. En er staan nog twee mensen op. Er zijn kennelijk mensen die dit ‘niets’ weten te vinden.”

Nooit meer een buitenlands congres

Volgens de nieuwe roman van Willemijn Dicke is er weinig zo nutteloos als een wetenschappelijk congres in het buitenland. Bovendien kunnen sociale contacten gemakkelijk uit de hand lopen. "Wetenschappers zijn net mensen en op zo'n internationaal congres zijn de drempels net wat lager." Lekker in Nederland blijven dus. Of toch maar beter niet?

Mea van Os, universitaire hoofddocente politicologie in Rotterdam, gaat vaak naar internationale congressen. Ze ontmoet er vakgenoten met wie ze het bed in duikt na het zoveelste glas champagne. En daarmee heb je het congreshoogtepunt wel zo'n beetje gehad. Van Os is hoofdpersonage in de onlangs verschenen debuutroman Mea van Willemijn Dicke,

voorheen zes jaar werkzaam op de Radboud Universiteit, nu universitair hoofddocent bestuurskunde aan de TU Delft. Mea van Os heeft een beetje een sneu karakter. Ze is ooit begonnen als gedreven onderzoeker, die de onderste steen boven wilde hebben en minutieus haar veldwerk verrichtte, maar de gedrevenheid is met de jaren weggeëbd. Van Os ziet zich omringd door wetenschappers die hun

ooit baanbrekende onderzoek al jaren recyclen. Neem vakgroepvoorzitter Ruud de Schepper. Hij houdt zich zijn hele wetenschappelijke carrière al bezig met 'de gekozen burgemeester'. Hij publiceert al minstens dertig jaar dezelfde artikelen onder een net iets andere titel. Als dat kopieerwerk ergens opvalt, is het wel op een van de vele wetenschappelijke congressen die Van Os bezoekt. Het was ook op een congres dat ze voor het eerst twijfelde aan de rol die wetenschap voor haar speelde. "Ze hoorde haar collega's dezelfde vragen stellen als het jaar ervoor, al waren het nu andere papers. En ze hoorde dezelfde antwoorden als het jaar ervoor, uit andere monden, over andere papers. Buiten de promovendi was niemand uit op intellectuele uitwisseling. Het draaide om transfers, om carrièreperspectief, om plekken op de apenrots."

Je te pletter vervelen

De vraag is: waarom blijft Mea niet gewoon lekker in Nederland? Open haardje aan, pantoffels aan de voeten en achter de computer. Grote kans dat ze dan meer wetenschappelijke nieuwtjes op het spoor komt. Hoogleraar bij dierfysiologie Gert Flik heeft er wel oren naar. Hij vindt het gemakkelijker redenen te bedenken om internationale congressen te mijden dan om ze te bezoeken. Flik heeft ook een beetje pech, want de sjeke diners waar politicologe Mea van Os in de roman van Dicke haar tanden in zet, zijn bij de biologen soms ver te zoeken. Voor Flik geen champagne, maar vijf dagen "gore 'Ploughman's luncheon' met elke dag poverder invulling en maissoep op de laatste dag" op een congres in Engeland. Met gemak somt hij nog wat nadelen op: "Je collega's niet op tijd kunnen vinden tussen de tienduizend congresbezoekers op een congres in de Verenigde Staten. Je te pletter vervelen en in slaap vallen bij de zoveelste onverstaanbare Chinees of Japanner. Twee weken jetlag voor vijf dagen congres in Australië." En niet in de laatste plaats: "Alwéér

5 redenen om buitenlandse congressen te mijden

(geïnspireerd op het boek Mea van Willemijn Dicke)

- 1 Eenmaal terug in Nederland volgt de harde ontuchtering. Op de congressen worden wetenschappers vaak flink in de watten gelegd, terug op de universiteit moeten ze zelf weer de zaaltjes en de koffie regelen en het papier uit het kapotte kopieerapparaat trekken
- 2 Hoge kosten voor de gastuniversiteiten
- 3 Wetenschappelijk is het van weinig waarde. Onderzoekers stellen dezelfde vragen die ze op het vorige congres ook al stelden (al zijn het nu andere papers)
- 4 Onderlinge ergernissen vanwege overmatig drankgebruik
- 5 Kans op seksueel overdraagbare aandoeningen, vanwege het geslachtsverkeer tussen vakgenoten

ZIE OOK: WWW.WILLEMJINDICKE.NL

cadeautjes zoeken voor de kinderen in die vreselijke vliegveldshops."

De belangrijkste reden voor auteur Willemijn Dicke om congressen te mijden, is het hoge saaiheidsgehalte. Voordrachten die verlopen volgens een eeuwenoud patroon: twintig minuten een verhaal afdraaien, tien minuten vragen stellen. En het antwoord op de vragen doet er niet eens toe, de vragensteller wil met zijn vraag doorgaans alleen

is gewoon heel gezellig", zegt Dicke, die ook nog altijd gaat, al shopt ze tussendoor wel wat meer dan vroeger. Zo ver van huis, weg van de dagelijkse routine, zijn ook de hoogleraren die op wetenschappelijk vlak al jaren magertjes presteren weer even 'het mannetje'. 'Als Assepoesterprofessoren zijn ze drie volle dagen verlost van de overlopende inboxen van hun e-mail, het achterstallige nakijkwerk en de kudde kadavers van ongepu-

'Als Assepoesterprofessoren zijn ze drie dagen verlost van de overlopende inboxen van hun e-mail en het achterstallige nakijkwerk'

zijn kennis ten toon spreiden. "De deelnemers zitten er alleen maar om hun eigen winkeltje te verkopen, niet om een debat te voeren", is de ervaring van Dicke.

Professorenganzenbord

Personage Mea van Os gaat ondanks haar ergernis toch weer naar het volgende congres. Niet omdat het haar wetenschappelijk vooruit helpt, als ze daar al op uit is. Ze gaat omdat ze ervan geniet ergens bij te horen. Ze kent iedereen in de Nederlandse politicologie en zij kennen haar. Ook al doet ze er niet echt toe 'in het professorenganzenbord', zo'n congres geeft haar een gevoel van thuiskomen. En toegegeven, de sfeer is gemeedelijk op zo'n congres. "Het

bed in praten, weet Dicke. Marieke van den Brink, postdoc bij bedrijfswetenschappen, moet erom lachen. Haar buitenlandse congressen lopen anders, verzekert ze. "Mijn ervaringen zijn zeer positief, ik krijg – meestal – nuttige feedback op papers, het zijn goede mogelijkheden om te netwerken en nieuwe ideeën op te doen en bovendien een kans om je collega's eens wat beter te leren kennen, en daarvoor hoeft je echt niet meteen met ze het bed in te duiken... Oh god, be-waar me zeg."

Yvonne Benschop, hoogleraar bij bedrijfskunde, vindt het wat te gemakkelijk om de contacten op congressen af te doen "als een losgeslagen Sodom en Gomorra". Niet gaan is in ieder geval geen optie, zegt Benschop. "Internationale congressen zijn voor wetenschappers wel degelijk belangrijk en ik stimuleer jonge wetenschappers liever om wel dan om niet te gaan. Het lijkt me naïef om te verwachten dat je tegenwoordig een carrière in de wetenschap zou kunnen opbouwen zonder internationale contacten. Waar doe je die op? Precies: op die congressen."

Congreshaters

Tuurlijk, de meerderheid gedraagt zich netjes, beaamt Dicke. "Maar mijn indruk is dat het zeker voorkomt dat vakgenoten op zo'n congres met elkaar het bed in duiken. Wetenschappers zijn net mensen en zover van huis en het dagelijkse vuilniszakken buitenzetten, zijn de drempels net wat lager." Dat is niet haar ervaring, zegt Paula Fikkert. De hoogleraar bij Nederlandse taal en cultuur kiest haar congressen zorgvuldig uit. "Want het moet wél wetenschappelijk de moeite waard zijn om er zoveel voor te regelen." Maar goede congressen zijn voor haar een inspiratiebron. "Ze leveren interessante contacten op en zorgen voor een frisse kijk op je eigen onderzoek en je eigen werkomgeving." ★

Tekst: Martine Zuidweg
Illustratie: Merel Poiesz

Voor een interessant onderzoek of een goede stageplek hoef je niet met alle geweld naar het buitenland. Acht Nijmeegse studenten en onderzoekers vonden het afgelopen collegejaar hun uitdaging in eigen land. “Het was goed voor me om rond te lopen in Rotterdamse achterstandswijken.”

Tekst: Bregje Cobussen en Roel Neijts Illustraties: Miesjel van Gerwen

Hoogvliegers in laagland

Usselo, Twente

Meike Heessels, promovenda antropologie van de religie (religiewetenschappen)

Usselo?

“Ik heb veldwerk gedaan in het crematorium in Usselo. Ik doe onderzoek naar asbestemming: wat voor betekenis heeft de as van een overledene voor de nabestaanden? De regelgeving in crematoria is nogal rekbaar. Als er op een strooiveldje een bordje staat met ‘hier geen bloemen leggen’, dan doen de nabestaanden het vaak toch. Het is de as van hún opa die daar ligt en kennelijk heeft dat voldoende betekenis om soms regels aan de laars te lappen. Ik ben drie maanden lang drie dagen per week in Usselo geweest. Je werkt er keihard en draait vijf tot vijftien uitvaarten per dag. Soms vergeet je bijna dat je met lijken werkt, maar dat moet misschien ook wel.”

Mooi aan Twente

“Twentenaren zijn heel vriendelijk. In de kleine dorpjes hebben ze meteen door dat je ‘van buiten’ komt. Zo stond ik eens op de bus te wachten op een plek waar die blijkbaar niet kwam. Er stopte een auto, de bestuurder attendeerde me daarop en bood vervolgens aan om me ergens af te zetten. Aardig, toch? Ik waande me bijna in het buitenland. Zeker als je het typische accent meetelt. Ik logeerde in die drie maanden in Enschede en moest elke dag een stukje lopen naar het crematorium. De natuur is prachtig, zoveel groen. En onderweg staan overal zouthuisjes, die vroeger gebruikt werden in de zoutwinning. Voor een weekendje fietsen kun je prima in Twente terecht, maar ik zou Enschede niet bepaald een partytown noemen. Hoewel je er wel wat leuke cafeetjes hebt, waar je heel goed een drankje kunt doen.”

Vakantietips

Hotel A3 Bed en Brood in Enschede. Een bed and breakfast bij twee kunstenaressen in huis. **Restaurant** Op de Oude Markt struikel je over de tenten en terrassen. Je kunt uren verlummelen aan al die menukaarten, je kunt ook gewoon naar Sam Sam gaan. **Kroeg** De zelfbenoemde creatievelingen gaan naar MAC Berlijn, waarbij MAC staat voor Media Art Café, aan het Stationsplein. De bescheiden Oost-Nederlandse ‘city-lounge’-keten Fred & Douwe heeft dit jaar een vestiging geopend in Enschede. Met inderdaad bier van Heineken en koffie van DE. **Wat te doen?** Rondwandelen in Roombeek, de uit de as herrezen wijk na de vuurwerkramp in mei 2000. Paradijs voor architectuurminnaars. Of bezoek Kunst in het Volkspark, een jaarlijks kunst- en cultuurevenement in juni.

- 1: REDEN VAN VERBLIJF
- 2: WAT IS ER MOOI AAN DE PLEK
- 3: PRAKTISCHE TIPS IN DE OMGEVING
(LEUKE KROEG, IETS CULTUREELS)

MARC VAN ZOGGER

AMSTERDAM

DEN HAAG

USSELO

MEIKE HEESSELS

MIDDEN-DELFLAND

MARLEEN CLAASSEN

ROTTERDAM

ARNHEM

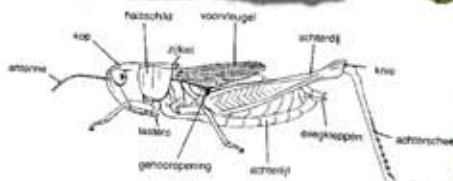
SEBASTIAAN ROES

HELMOND

CHRISTOPHE VAN DYKEN

STRABRECHTSE HEIDE

MICHIEL VERKOFSTAD

BAS VAN STOKKOM

Rotterdam

Bas van Stokkom, onderzoeker Centrum voor Ethiek

Rotterdam?

“Ik heb onderzoek gedaan naar verschillende achterstandswijken in Nederland, vooral in Rotterdam. De vraag is hoe je het activisme van de burgers kunt bevorderen met het oog op het verbeteren van de leefbaarheid, en het verminderen van overlast en criminaliteit. Uit ons onderzoek blijkt dat je, om mensen in beweging te krijgen, in de eerste plaats daadkrachtige professionals nodig hebt die een buurt kunnen inspireren. Wat helemaal geen rol speelt, en dat is een nieuw inzicht, is de sociale cohesie in een wijk. Jarenlang hebben overheden ingezet op het bij elkaar brengen van mensen, met barbecues, feesten en andere activiteiten. We moeten ons veel meer bekommeren om culturele cohesie: de uitstraling van de buurt, de trots die mensen aan een buurt willen ontlenuen. Als mensen zich thuis voelen en zich goed kunnen identificeren met hun wijk, worden ze vanzelf actiever. Een veel grotere succesfactor is het netwerk dat gangmakers en professionals in de stad onderhouden, zodat ze iets voor elkaar kunnen krijgen.”

Mooi aan Rotterdam

“Het is goed geweest voor me om uit het veilige wereldje op deze campus te stappen en rond te lopen in de achterstandswijken. Als ik in het Oude Westen was, met tachtig procent allochtone bevolking, werd ik regelmatig verbaasd. Dit is óók Nederland, moest ik me soms voorhouden. In zo'n wijk zijn 's avonds de drugskoeriers actief, maar overdag kun je er goed rondlopen. Je hebt in deze wijk een enorme variëteit aan etnische culturen. In het Oude Westen schrok ik soms van het alledaags racisme. Een van de gangmakers die ik heb geïnterviewd, scheldt de allochtonen steeds verrot, maar zit 's avonds met sommige 'goede' Marokkaanse jongeren aan tafel om ze te helpen. Racistische taal lijkt tot de folklore van Rotterdam te horen.”

Vakantietips

Hotel Hotel Amar als het goedkoop moet. Wie altijd eens heeft willen overnachten in een paalwoning, kan terecht bij de paalwoningen van Piet Blom nabij de Oude Haven, sinds kort omgebouwd tot Stayokay. Besteed liever iets meer in plek nummer één van de stad: Hotel New York, in het voormalig hoofdkantoor van de Holland Amerika Lijn. Ook voor eten en drinken. **Restaurant** Dudok, eten tussen mensen als het gebouw zelf: would be uitstraling in een ruimdenkend jasje. Ook leuk (en prachtig gesitueerd): De Bazar. Multiculti, hoewel dat meer voor de kaart geldt dan voor de bezoekers. **Kroeg** Dizzy Jazzcafé, ook om te eten of op het vermaarde terras te zitten. **Wat te doen?** De stad bekijken vanaf de plek waarmee Rotterdam groot is geworden: het water. Verschillende haventours van Spido, vanaf het Leuvehoofd bij de Erasmusbrug. /PvdB

Amsterdam

Renée Spierings, masterstudent culturele geschiedenis.

Amsterdam?

“Ik deed een onderzoeksstage in het Rijksmuseum in Amsterdam, over het zeventiende-eeuwse tekenalbum van een VOC-dienaar. Er staan veel beelden in van Srilankanen en Afrikanen. Heel bijzonder, omdat ze voor die tijd vrij objectief getekend zijn. Meestal werden zulke figuren op exotische wijze weergegeven, maar deze tekeningen zijn vrij waarheidsgetrouw. Ik begon elke dag met het goed kijken naar de tekeningen, naar wat er écht op te zien is. Daarna ga je daar vragen over stellen en op zoek naar literatuur. Over dit tekenalbum was nog weinig fatsoenlijks gepubliceerd. Mijn stage is inmiddels afgerond, maar ik ga er nog wel een artikel over schrijven.”

Mooi aan Amsterdam

“Ik heb vooral op en neer gereisd, maar op een gegeven moment kregen mijn stagegenootje Marleen Kers en ik de kans om twee weken op het grachtenpand van een collega te passen. Fantastisch was dat. We hadden voldoende tijd om de stad te verkennen en hebben in die twee weken een beetje feeling met Amsterdam gekregen. Enerzijds trekt de stad me enorm: Amsterdam is excentriek, open, expressief en de cultuur ligt er op straat. Anderzijds is de stad zo sterk op het toerisme gericht dat het soms wat nep aandoet. Het authentieke wordt aangetast en dat is jammer.”

Vakantietips

Hotel Het opgepimpte Arena is het beste in de lagere prijsklasse, duurder en heel erg design is Lloyd Hotel, rijksmonument in het oostelijk havengebied dat talloze bestemmingen heeft gehad, nu een door kunstenaars ingericht trendy onderkomen. **Restaurant** Aan de Reguliersbreestraat zit het Italiaanse restaurant La Traviata. Er komen veel te veel toeristen, de service is vreselijk, maar de Pasta al Forno is de beste van het land. **Kroeg** Nieuwe places to be zijn de oude krantenkolossen van de Volkskrant en Trouw, die in de bovenste etages nu onderdak bieden aan Club Canvas en Club Trouw. **Wat te doen?** De hoofdzaal van Tuschinski, waar je film geniet als een opera. Voel je onder ons in De Westergasfabriek, cultuurdorp met theater, exposities en de aan te bevelen restaurants Pacific Parc en Westergas Terras. En werp je schroom af en bezie de stad vanaf de rondvaartboot.

Den Haag

Marc van Zoggel, student onderzoeksmaster letterkunde en literatuurwetenschap

Den Haag?

“Ik liep afgelopen najaar stage bij het Huygens Instituut in Den Haag, waar ik werkte aan een project waarin alle werken van W.F. Hermans in een leeditie worden uitgegeven. Dat worden minstens vierentwintig dikke delen: een gigantisch project. Ik heb aan drie delen gewerkt. Ik deed vooronderzoek, maakte registers in orde, controleerde de drukproeven en werkte mee aan commentaar en annotaties. Vooral aan het laatste heb ik veel werk gehad. Hermans schreef nogal wat columns in de jaren zeventig, waarin hij verwees naar politieke of historische gebeurtenissen. Soms gebruikte hij citaten uit andere literaire werken. Dat moest allemaal uitgezocht en genoteerd worden. Ambachtelijk werk, maar leuk om te doen en heel belangrijk. We maken wetenschappelijk verantwoorde edities, dan moet alles tot in de puntjes kloppen. Inmiddels heb ik hier een parttime aanstelling gekregen.”

Mooi aan Den Haag

“Ik reis op en neer en ken de stad niet op mijn duimpje, maar in de lunchpauze wandelen we vaak in Haagse Bos of naar het centrum, dus zo zie ik nog wel eens wat. Op donderdagmiddag is er in het centrum een boekenmarkt. Soms kom ik er heel nuttige dingen tegen, ook voor het project. Eerste drukken van Hermans' werk, bijvoorbeeld. Den Haag is een bijzondere stad. Het Huygens Instituut zit in de Koninklijke Bibliotheek. In de buurt zitten veel ministeries en ambassades. Er hangt een internationale sfeer. Van Den Haag wordt gezegd dat het twee gezichten heeft: het statige, elitaire en het volkse. De Hagenaren tegenover de Hagenezen. Met die laatste groep kom ik maar weinig in aanraking, maar je proeft de tegenstellingen hier in de stad.”

Vakantietips

Hotel Stayokay is ook in Den Haag wat het belooft: wel oké, maar je hebt thuis een beter verhaal als je het Kurhaus aandurft. **Restaurant** Eetcafé Leuk maakt zijn naam waar, en is nog goedkoop ook. Lof der Zotheid of nog beter Dekxels voor als je je even net zo belangrijk wilt voelen als de entourage. **Kroeg** Voor een stad die werelds wil zijn, is het behelpen. Paar aardige tenten op de Grote Markt (Zwarte Ruiter of September), voor wie door wil zakken is er het Paardcafé, bij het Paard van Troje. **Wat te doen?** Aanstaand weekend naar Parkpop. Daarna, de hele week door, het muziektheaterfestival De Parade in het Westbroekpark. Om in de sfeer van Hermans te blijven: het Letterkundig Museum. En hou ook de regelmatige feesten op het strand in de gaten.

Recreatiegebied Midden-Delfland

Marleen Claassen, afgestudeerd sociaal geografe, richting Globalisation, migration and development

Midden-Delfland?

“Ik deed het afgelopen jaar onderzoek naar het recreatiegedrag van allochtonen in dit recreatiegebied, dat hoofdzakelijk bestaat uit polder, weilanden en sloten. Omdat de groep allochtonen steeds groter wordt – vooral in de Randstad – is het van belang om te kijken naar de wensen van deze groep en het beleid hierop af te stemmen. Het recreatiegebied Midden-Delfland wordt in mijn onderzoek vergeleken met het Delftse stadspark Poptapark: hoe maken allochtonen gebruik van deze twee gebieden? Vooral het park bleek in trek: het bezit faciliteiten zoals een speeltuin, is geschikt voor een kort verblijf en is bovendien gemakkelijk toegankelijk. Uit enquêtes en interviews in Delft bleek dat het buitenstedelijk natuurgebied Midden-Delfland niet interessant is voor allochtonen. Het gebied is moeilijk te bereiken zonder auto of fiets en er zijn amper voorzieningen, zoals de mogelijkheid om te eten, die deze bevolkingsgroep belangrijk vindt. Daarnaast heb ik onderzocht of de gebieden van betekenis kunnen zijn voor het integratieproces. Sociale contacten tussen vreemden ontstaan het gemakkelijkst in een informele sfeer in een klein gebied, waarbij voorzieningen als bankjes en speeltuinen een grote rol spelen. Midden-Delfland is, zo blijkt uit mijn onderzoek, ongeschikt voor zowel recreatie voor allochtonen als integratiemiddel. Maar er zijn genoeg mogelijkheden voor verbetering in toekomst.”

Mooi aan Midden-Delfland

“Als je nog nooit een echte Hollandse polder hebt gezien, is dit een aanrader. Het is een authentiek Hollands landschap – inclusief boerenland, polder, paarden, wilgen en schapen – en wordt ook wel het ‘Kleine Groene Hart’ genoemd. Een echte ruwe diamant in toeristisch Nederland. Het is een perfect gebied om te fietsen. Reis met de trein naar Delft, huur daar een ov-fiets en vertrek vervolgens naar de plaatselijke VVV. Daar kun je met zogeheten ‘knooppuntfietskaarten’ een eigen fietsroute samenstellen.”

Vakantietips

Hotel Hotel De Plantaan, zowel binnen als buiten weggelopen uit een album van Anton Pieck. **Restaurant** Eetcafé De Ruif, lekkerste en leukste van Delft, met een terras (aan het water) dat ook al niet zou mistaan in een plaatjesboek, over de top romantisch. **Kroeg** Ook al zo'n plek die buitenlanders graag cosy noemen (heeft Delft patent op) is Locus Publicus, voor de bierdrinkers onder ons. **Wat te doen?** Wie meer lucht nodig heeft: de terrasjes van het nabijgelegen Schipluiden, al kan het wel erg pittoreske decor je de adem ook benemen. Dit is het Nederland van de net iets te mooie dorpen, zwartbonte koeien, grutto's, kanaaltjes en ook (twee) molens ontbreken niet. Je kunt het gebied ook verkennen per kano of rondvaartboot, of – net als alle anderen – wachten tot je zestig bent.

Strabrechtse Heide

Michiel Verhofstad, derdejaars student biologie

Strabrechtse Heide?

“De grote vraag in mijn onderzoek van afgelopen maanden was hoe het ecosysteem van een heidegebied eruitziet. Als je een natuurgebied als Strabrechtse Heide wilt beheren, moet je weten hoe het systeem in elkaar zit. Het is te complex om het gehele systeem te bekijken, daarom wordt op een zogeheten ‘modelorganisme’ gefocust. Voor mijn bacheloronderzoek bij Stichting Bargerveen bekeek ik de veldkrekel (*Gryllus campestris*).

Alle heide in Nederland is aangelegd door de mens. Vroeger was de heide veel afwisselender dan nu. Stukjes akkerland werden afgewisseld met heide en grasveldjes met vee. Naar die oude situatie willen we in Nederland terug, omdat het ecologisch gezien interessanter en diverser is dan puur een stuk grond waar alleen dat bekende paarse plantje groeit. De vraag is echter wat voor invloed die verschillende soorten bodem hebben op de faunasoorten die er leven. In het onderzoek bekeken we op welk terrein – voedzame oude akkers of relatief arme heidegrond – de veldkrekel een hogere fitness heeft. In het lab werden daarvoor het aantal nakomelingen per dier geteld en de chemische eigenschappen geanalyseerd. Op de hei maten we lichaams-grootte en gewicht. Het veldonderzoek – drie dagen per week – werd om de dag afgewisseld met een labdag. Omdat het zo’n twee uur reizen is vanuit Nijmegen, sliepen we een paar dagen per week op een natuurcamping in de buurt.”

Mooi aan Strabrechtse Heide

“Het heidelandschap is heel divers: van oude heidevlaktes, graslanden en naaldbos tot hoogteverschillen, zandverstuivingen en kleine vennen. De Strabrechtse Hei is daarmee een stuk afwisselender dan het doorsnee Nederlandse bos. De mooiste momenten zijn net na zonsopkomst: de konijnen huppelen letterlijk voor je fiets langs.”

Vakantietips (over het nabijgelegen Eindhoven)

Hotel Budget is Hotel-o-Theek, verder kom je al snel terecht in een up-market ketenhotel. **Restaurant** 1910 aan het Wilhelminaplein is dé plek van dit moment. Andere leuke tenten zijn Ons (met eetbalkon), Smalle Haven en Hoogste tijd. **Kroeg** Geen kroegvermelding over de stad zonder de uitgekauwde zinsnede over ‘the unique nightlife district Stratumseind’ (Lonely Planet) met dertig cafés. De Thuis heeft elk weekend terecht een volle bak, Eindhovens ‘Roosje’ Effenaar is de beste tip. **Wat te doen?** Wandelen in de verrassend groene stad (Philips de Jongpark of zonnen bij recreatieplas Aquabest). **Cultuur** genieten tijdens de Dutch Design Week, of – het hele jaar door – met de VVV-‘design, architectuur en kunstwandeling’. De stad maakt haar pretenties met ‘hightech, innovatie en design’ nog waar ook.

Helmond

Christophe van Dijken, coassistent opleiding geneeskunde

Helmond?

“Drie weken geleden begon ik aan mijn coschap huisartsgeneeskunde. Het voelt alsof ik voor het eerst écht dokter ben. Ik zie mijn eigen patiënten en ik bepaal zelf hoe ik ze behandel. Hiervoor deed ik een coschap op de geriatrie afdeling van het ziekenhuis in Helmond. Ouderen hebben vaak complexe problemen en meerdere ziektes tegelijkertijd. Dat moet goed in kaart gebracht worden voordat je start met een behandeling. Daarnaast moet je naar de thuissituatie kijken. Is er hulp mogelijk vanuit de familie, of is er thuiszorg? Dat maakt geriatrie heel breed en dat bevalt me wel. Het is bovendien een lastig en dus uitdagend vak. Je krijgt veel te maken met dementie, maar daarvoor mag je als arts ook écht de tijd nemen voor een patiënt. Je kunt van een geriatrie patiënt nou eenmaal niet vragen of hij zich binnen tien minuten uit- en aankleedt. Bij eerdere coschappen was er soms zo weinig tijd dat het bijna vervelend was dat er nog een mens om het medische probleem zat. Ook in de huisartsenpraktijk is er meer tijd. Patiënten komen er terug, dus je kunt ze blijven volgen. En je patiëntenbestand varieert van peuters tot bejaarden. Hier hebben we bovendien veel allochtonen. Het is heel divers.”

Mooi aan Helmond

“Het is er echt gezellig. De mensen zijn vrolijk en vriendelijk. Helmond is een beetje provinciaal, maar dat maakt het juist wel leuk. En ze hebben hier een heel bijzonder dialect. Ik heb nog niet zoveel van Helmond en omgeving kunnen zien. Als ik visite rijd, kom ik vooral in wat armere wijken. Maar ik weet wel dat Helmond een kasteel heeft en een hele groene omgeving. Het is gewoon een gezellig stadje, met Eindhoven vlakbij.”

Vakantietips

Hotel Het wordt al gauw duur in Helmond; Hotel Lambert kan er nog mee door, West-Ende is dé plek, maar daar betaal je ook voor. **Restaurants** Meerdere eetcafés van het type dertien in het dozijn, kies daarbinnen voor ‘t Raadhuis. **Kroeg** Helmond bespaart je lastig gepuzzel: ga gewoon naar Zeezicht. **Wat te doen?** Vanaf 10 juli elke vrijdag in de zomer de Kasteeltuinsoncerten – minder oubollig dan ‘t klinkt. Dé cultuurtip is een wandeling door Brandevoort, de Vinex-wijk met 6.000 woningen die met haar namaak jaren dertig-huizen Helmond in één klap op de kaart zette. In dit geval retorarchitectuur die deugt.

Arnhem

Sebastiaan Roes, hoogleraar Deontologie en Geschiedenis van het notariaat

Arnhem?

“Voor mijn oratie ‘De goede, afvallige notaris’, afgelopen april, heb ik geprobeerd de twee takken van mijn leerstoel samen te pakken in een klein onderzoek. Ik heb dankbaar gebruik gemaakt van de kilometerlange collectie notariële aktes die in het Gelders Archief aan de Markt in Arnhem ligt opgeslagen. De papieren zijn minimaal 75 jaar oud: pas na die periode wordt een notarieel archief openbaar gemaakt. Uit de talloze documenten selecteerde ik het archief van één specifieke notaris die ik zowel deontologisch – beroepsethisch – als historisch wilde analyseren. Het werd Jacobus Henricus van Basten Batenburg, net als ik afkomstig uit Groenlo. Zijn notariaat geraakte in het slop: hij werd afvallig – de man stopte met de kerkgang – en werd daardoor waarschijnlijk niet meer aangeprezen door de plaatselijke pastoor. Het viel niet mee om over deze min of meer willekeurige Van Basten Batenburg een deontologische uitspraak te doen. Dat heeft te maken met het historisch onderzoek, dat zo objectief mogelijk dient te zijn. Over mensen uit deze tijd kun je gerust uitspraken doen, maar historische personen kun je niet zomaar langs de lat van nu leggen. De conclusie in mijn oratie is dan ook: je mag niet zomaar oordelen over de ambtsinvulling van destijds. Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.”

Mooi in Arnhem

“Ik woon nu zo’n twintig jaar in Nijmegen, en ik kan daarom misschien wel zeggen dat ik Arnhem een mooiere stad vind. Het is deftiger, een meer bestuurlijke stad. Jammer dat het centrum, net als dat van Nijmegen, gebombardeerd is. Nu is het hele hart weg.”

Vakantietips

Hotel Hotel Blanc is een aanrader, elke kamer is uniek dankzij inrichting door studenten van de kunstacademie. Verder Hotel Molendal, en bijzonder zijn een aantal Bed & Breakfast-adressen op en aan de Rijn, Het Drijfpaleis bijvoorbeeld. **Restaurant** Kohinoor of India aan de Oude Oeverstraat is zelfs beter dan de Nijmeegse Indian Gate. Look is hét adres voor lekker en goedkoop. **Kroeg** Voor de bierliefhebber is er In ’t Moortgat, café Vrijdag staat te boek als Arnhems leukste. **Wat te doen?** Het Sonsbeekpark; een mooier stadspark is er in Nederland niet te vinden, met op de zondagen de zomerconcerten en de namiddag borrel in De Palatijn.

mooi
NEDERLAND

DE PLANOLOOG

‘Het oog voor detail’

“De laatste weken maak ik als voorbereiding op de Vierdaagse wandelingen in de streek, en dan valt pas goed op dat deze omgeving een enorme rijkdom kent. Op kleine afstand is een heel gevarieerd landschap te genieten.

“De planologie in Nederland geniet internationaal een grote reputatie. Dit land is er goed in om kleinschaligheid en diversiteit in het landschap te bewaken. De aandacht voor het detail zie je ook in de steden, waar veel oog is voor de bescherming van de stedelijke kwaliteit en vitaliteit van de stadscentra.

In Tilburg is recent per referendum de aanleg van een grootschalige perifere detailhandel afgewezen. De stedelijke en regionale detailhandelstructuur dreigde uit balans te raken. Landen als Engeland waar zulke winkelmolochs heel gewoon zijn, komen daar nu van terug, en kijken meer naar Nederland om de levendigheid in de steden overeind te houden. We zijn terughoudend met grote verandering. Je kunt het ook de koestering van het kleinschalige noemen.

Er bestaat een opmerkelijke contradictie. Aan de ene kant hebben we er 900 miljoen euro voor over om een stuk snelweg van zeven kilometer door Midden-Delfland optimaal in te passen en nemen we ruim de tijd voor gepraat over noodzaak, alternatieven en voorwaarden, aan de andere kant schrik je van het tempo waarmee langs snelwegen nieuwe bedrijventerreinen worden ontwikkeld. Hier manifesteert zich de schijnbaar onstuitbare verrommeling van het landschap.

In de periode van Fortuyn verscheen de laatste Nota Ruimtelijke Ordening. Die markeert, samen met de nieuwe wet Ruimtelijk Ordening van vorig jaar, het einde van de sterke centrale overheidssturing zoals we die tientallen jaren hebben gekend. De decentrale overheden krijgen meer ruimte, en onder druk van economische krachten wordt ook de marktpartijen meer ruimte gegund. Dat maakt de grip op de ordening lastiger; je ziet uitglieters ontstaan. Maar ik voorzie een correctie, zodat de centrale overheid weer een stevigere greep op de ordening gaat krijgen. ★ PvdB

Rob van der Heijden is hoogleraar Planologie

Wij Nederland

Fotograaf BERT BEELEN

“Een van de mooiste plekken van Nederland ligt op vijf minuten lopen van mijn huis. Elke keer als ik mijn hond Kate uitlaat, kom ik er langs. Je ziet de Ooijpolder er in volle glorie liggen met de weilanden, de uiterwaarden, de dijk en de Waal en de Oude Waal. Een oer-Hollands plaatje waarbij de strijd tegen het water soms zichtbaar is. In 1995 stond de hele linkerhelft van deze foto bijvoorbeeld nog blank door het extreem hoge water. Ik heb deze foto genomen voor het hoofdkantoor van Haskoning. Tot voor kort stond daar een bankje, maar omdat er een groepje hangjongeren overlast veroorzaakte, hebben ze het bankje weggehaald. Gelukkig hebben ze de fraaie tekst laten staan.”

René ten Bos, hoogleraar Filosofie van Managementwetenschappen, schreef op verzoek van *Vox* een essay over Nederland.

Shanghaaien

Een loflied op Nederland? Deze vraag werd me gesteld door *Vox*. Een loflied op mijn land. Wat een geweldige kans. Je gaat zitten en ziet knottwilgen, druipkoeien, kerktorens en prachtige zwerkkleuren. Je denkt na over wat er het laatste jaar allemaal aan mooie dingen gebeurd is. Het voetbalseizoen was redelijk, het voorjaarsweer fantastisch, de componist Louis Andriessen is terecht vereerd met een mooie prijs en de dichters Jules Deelder en Simon Vinkenoog *are still going strong*. Dat is in ieder geval wat.

Maar veel meer dan dat is het niet. Ik vind het niet eenvoudig een loflied te houden op een land waarvan de minister-president het belangrijkste vindt om een stel Chinese machtsconici te vriend te houden dan om een wat buitenissige godsdienstige leider uit Tibet te ontvangen. Omdat het gaat om de man die normen en waarden hoog in het vaandel zegt te hebben, is zoiets niet meer en niet minder dan een morele *deconfiture*. Soms zou je willen dat je een Duitser of een Fransman was. Daar hebben ze geen last van al die bekrompen angsten.

Het is al vaker opgemerkt: het land keert in zichzelf terug en het beste bewijs daarvoor is dat men alles opoffert aan gemelijke belangen. En geld is zo'n gemelijk belang. Ondertussen worden mensen steeds bozer op de in hun ogen gedegeneerde politieke elite en kiezen ze voor een xenofobe man die van het misverstand uitgaat dat hij de verdediger van het vrije woord is. Je kunt het ze, als elders zo weinig gezag en zelfvertrouwen worden uitgestraald, niet eens kwalijk nemen. Mis-

schien kunnen we hem een eredoctoraat op onze universiteit verlenen: dan heeft hij misschien de tijd echt eens iets te lezen over vrijheid van meningsuiting en kan hij ons daar allemaal mooie dingen over vertellen. In ieder geval zal het volk merken dat deze jongen niet echt van het volk is. Of je daarmee de onvrede en de angst voor het vreemde tempert, is nog maar de vraag. De Nederlanders combineren een vreemdsoortige eigenheimerigheid met buitenissigheid. Ze zitten het liefst bij elkaar, ze wantrouwen de ander, maar komen daar dan wel open voor uit. Niet lang geleden keek ik naar een voetbalwedstrijd van mijn zoon. Er

'De meisjes en jongens uit de provincies hebben al moeite om hun gedachtegoed in hun eigen taal op papier te zetten'

speelt een zwarte jongen in zijn team. De ouders van de tegenpartij maakten het joch uit voor alles wat vies en voos is. Niet leuk. Wie er wat van zegt, krijgt te horen dat hij niet moet denken dat dit discriminatie is. Het is de hoogste tijd om het plebs weer wat schaamte bij te brengen.

Nieuwe bastaardtaal

Tegenover de bekrompenheid en de angst staan de geweldige ambities van de universiteiten: ze worden tweetalig, meertalig, glo-

baal, globaal, polyglot, wat niet al. Tegen de tijdsgeest in is het Bildungsideaal vandaag de dag de globetrotterende student die de wereld rondreist en met behulp van *skype* papa en mama thuis nog eens uitlegt dat Venlo of Venray ook niet alles is. Een mooi beeld: terwijl de achterblijvers zich steeds openlijker afzetten tegen alles wat anders is dan zij, zoeken hun dorpsgenoten, zonen en dochters, heil en verlossing in vreemde oorden. De universiteit helpt daarbij. Dat doet ze vooral door het *Denglish* als voertaal in te voeren. *Denglish* ... de eerste keer dat ik dit woord hoorde was een paar jaar geleden in Tübingen, in Duitsland. Beroemd universiteitsstadje en bakermat van Duitse geleerdheid en poëtische zelfgenoegzaamheid ergens aan de noordkant van het Zwarte Woud. Zelfs daar, in de *heartlands* van Hölderlin, bleek *Denglish* te hebben toegeslagen. Aanvankelijk dacht ik nog dat het om dengue ging. Maar dat bleek loos alarm: *Denglish* is geen dengue, maar het is nog steeds erg genoeg. Een oude man, ooit een bekende literatuurprofessor, vertelde me erover en stak zijn minachting niet onder stoelen of banken. *Denglish* is een mengeling van *Deutsch* en *English*. Deze ziekte is volgens hem zo erg dat geen enkele patiënt beide basistalen uiteindelijk nog fatsoenlijk zal kunnen spreken. Er ontstaat een nieuwe bastaardtaal, een beetje zoals vroeger in bepaalde Chinese havensteden zoals Shanghai waar zoveel mensen van verschillende nationaliteiten en talen elkaar ontmoetten dat uit deze interactie een nieuw soort taal ontstond. Linguïsten duiden dit verschijnsel aan met *pidgin*. Over de

hele wereld zijn *pidgintalen* ontstaan. Kunnen de universiteiten met hun globetrottende *entrepreneurial* studenten hierbij achterblijven? Natuurlijk niet.

Een interessante bijkomstigheid is dat de uitdrukking '*pidgin*' een Chinese verbastering is van het Engelse '*business*'. Zonder twijfel is Denglish goed voor *business*. Toen ik uit Duitsland terugkeerde, vroeg ik me af welk woord we voor de vermenging van Nederlands en Engels zouden hebben. Ik experimenteerde een beetje met *Nenglish* en *Henglish* waar ik, om redenen die ik nog steeds niet begrijp, natuurlijk *Hengels* van maakte. Misschien dat het samenhangt met het feit dat ik geboren ben in het Twentse Hengelo waar ze al eeuwen 'hengels' praten en dat ik zo blij ben dat alle studenten nu ook mijn taal zullen gaan spreken ... Helaas, ook in het Nederlands bleek het woord Denglish al te bestaan: het verwijst naar een kromme mix van Dutch en English. *It does not give much sin to spiek it*. De universiteit ondergaat vandaag de dag een ware *pidginisering*.

Kleine drama's in het Denglish

Wat levert dit allemaal op? Collega's van mij zeggen dat ze mee blijven doen aan de internationale discussies. Ze vinden publicaties in de eigen taal inmiddels irrelevant. Publicaties in tijdschriften die niemand leest, worden tegenwoordig het belangrijkste gevonden. Tijdschriften lees je niet, je scant de *abstracts*. Ik kan me dat allemaal ook wel voorstellen. Je doet wat van je verwacht wordt. Bovendien is gelezen worden altijd iets wat met angst en beven tegemoet gezien kan worden. Dan maar liever geen lezers of louter de anonieme lezers die we *reviewers* noemen. Voor sommige wetenschappen is het publicatiesysteem nuttig. Geen twijfel over moge-

lijk. Veel vraagstukken waar wetenschappers zich het hoofd over breken hebben nu eenmaal een internationale dimensie. Maar voor bepaalde wetenschapsgebieden is de opkomst van het Denglish rampzalig. Ik zie niet in waarom bijvoorbeeld filosofen, kunsthistorici, bedrijfskundigen of literatuurwetenschappers uitsluitend Denglish zouden moeten schrijven. Duits is voor filosofen veel nuttiger. Of Grieks.

Studenten krijgen te horen dat ze hun werkstukken in het Denglish moeten schrijven. Dat opent, en ik spreek uit ervaring, geheel nieuwe dimensies rondom het begrip 'onleesbaarheid'. De meisjes en jongens uit de provincies hebben al moeite om hun gedachtegoed in hun eigen taal op papier te zetten. In het Engels wordt dat nog veel moeilijker. Ik kan hele bladzijden vullen met voorbeelden van kleine drama's, maar zal dat uit piëteit hier niet doen. Ik heb de studenten lief. Een enkeling doet het goed, zonder twijfel, maar waarom moeten *alle* studenten eendaags in het Denglish schrijven?

Zou het met de toegenomen bekrompenheid te maken hebben? Zit er achter het Denglish misschien net zo'n soort knorrigheid als achter Balkenendes weigering de dalai lama een hand te geven? Zit er net zo'n soort nukkig eigenbelang achter? Zijn we inderdaad de Chinezen van Europa aan het worden? Er is een mooi woord dat aan China doet denken: *sjanghaaien*. Het betekent 'ronselen' en geronseld werd er volop in wat nu de grootste havenstad ter wereld is. Als je je laat *sjanghaaien*, dan ga je dus werk doen dat je eigenlijk niet wilt doen. Het wordt de hoogste tijd dat we dat op universiteiten gaan weigeren. ★

René ten Bos, hoogleraar Filosofie van de managementwetenschappen

DE ECOLOOG

'Ijsvogels om de hoek'

"Wat weinig mensen zich realiseren, is dat we in Nederland ecologisch gezien in een buitengewoon afwisselend landschap wonen. De geografische positie in een estuarium van Rijn en Maas zorgt ervoor dat er op kleine schaal een grote afwisseling aan omstandigheden is. Veel verschillende bodemtypen, een groot verschil in hydrologie. Op de fiets kun je in Nederland in één dag van de zandgronden op de Veluwe naar de kleigronden van het rivierengebied rijden. Zo'n biodiversiteit op zo'n kleine oppervlakte is in vrijwel geen enkel Europees land te vinden.

Zelf vind ik Texel geweldig. Oude tuinwallen, natte graslanden, de slikken en zandplaten van de Waddenzee en de Slufter met zijn gradiënten tussen zoet en zout. Dat allemaal vaak binnen een straal van tien kilometer. Als je er oog voor hebt, zie je een ontzettende rijkdom aan planten en dieren.

Hier in Nijmegen zitten we met de Gelderse Poort ook goed. We kunnen onze studenten op korte afstand heel veel laten zien. Hellingbossen, nieuwe ruige natuur, oud cultuurlandschap, graslanden, natte uiterwaarden en droge rivierduinen. Het ligt allemaal op fietsafstand. Hoe de nieuwe, wilde natuur in de Millingerwaard zich ontwikkelt, is echt spectaculair. Het is buitengewoon aantrekkelijk om er rond te lopen met die wilde paarden, koeien en bevers. Maar zelfs vlak aan de rand van de stad zit de natuur. Mijn zootje kwam pas thuis met het verhaal dat hij drie ijsvogels in de Ooijpolder had gezien. Ik ben gelijk met hem teruggegaan om te gaan kijken. Ze zaten vooraan bij het Hollands-Duitsch gemeal. Dat is echt om de hoek van de stad." ★ **CvdH**

Hans de Kroon is hoogleraar Experimentele plantencologie

Nederland

en de zoektocht naar zijn identiteit

Was Nederland een persoon, dan deed het er goed aan consult te vragen bij een psycholoog. *Vox* legde Nederland op de divan en vroeg drie wetenschappers om raad. Met de politicoloog over het Geert Wilders-effect, met de historicus over onze ziekelijke hang naar de nationale geschiedenis en met de filosoof die in zijn zoektocht naar een hernieuwde identiteit uitkomt bij Paul de Leeuw. “De populariteit van die man is mijn hoop voor dit land.”

FOTO: BERT BEELEN

Paul Klep, hoogleraar Economische en sociale geschiedenis
‘Politici krijgen succes met hun boodschap: vertrouw op mij, ik ken jullie problemen en ga er wat aan doen. Wat Wilders nu lijkt te proberen, doet denken aan wat Hitler op gang bracht in de jaren dertig’

Wij voelen ons niet zo lekker. Er worden steeds meer symptomen zichtbaar die wijzen op groeiende verwardheid. Vorsers wijzen op onze groeiende aandrang een man te volgen die praat in spandoek-kreten, op de greep van de angst, de agressie tegen overheidsdienaren en op het houvast dat wij Nederlanders zoeken in ons nationaal verleden. Op verzoek van *Vox* bogen drie wetenschappers zich over de patiënt. Hoe luidt de diagnose? Kunnen ze het ziektebeeld van een duiding voorzien? En is er een medicijn? Een deel van het ziektebeeld, ook wel omschreven als het Geert Wilders-effect, ligt in handen van Peter van der Heiden, onderzoeker bij het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis. Hij verwijst naar de uitslag van de Europese verkiezingen, die Wilders omgerekend 26 zetels in het Nederlands parlement zou hebben opgeleverd. “Hij weet het probleem van de Marokkanen die ons voortdurend vanaf hun scootertjes bestelen zó neer te zetten, dat we er met z’n allen bang van worden. Knap om dit beeld zo wijdverbreid neer te zetten, terwijl bijna niemand er feitelijk last van heeft. Dan ben je een kundig politicus.” Een ander symptoom behelst een ziekelijke hang naar het verleden, reden om ook Paul Klep naar de patiënt te laten kijken. Klep, hoogleraar Economische en sociale geschiedenis, noemt de belangstelling overweldigend. “Ik spreek over de

musealisering van het verleden, waarbij tal van professionals dat verleden mooi in beeld brengen in films en tentoonstellingen, en nu ook in een Nationaal Historisch Museum. Het verleden is zó belangrijk geworden, dat ik voorstel om de psychologie van onze aandacht voor het verleden tot nieuw vakgebied uit te roepen.” Wie spreekt over het probleem Nederland neemt binnen één minuut het woord ‘identiteit’ in de mond. Jan Bransen, hoogleraar Filosofie van de gedragswetenschappen, mag daarom niet ontbreken om zijn licht over het land te laten schijnen. “Het Wilders-effect houdt in dat we zijn opgehouden om na te denken over de betekenis achter de meningen. We vinden het kennelijk niet meer nodig om uit te zoeken wat iemand met ‘Wij Nederlanders’ bedoelt. Zo’n slogan zegt niks, maar we laten het erbij. Koren op de molen van de populistten.”

Electoraat op drift

Als het Geert Wilders-effect het symptoom is, wat is dan de kwaal? Waar lijden we aan? Peter van der Heiden ziet het als uitkomst van het falen van de gematigde politieke partijen om aansluiting te vinden bij het ontvreeden electoraat. Dit electoraat is van alle tijden, en wordt nu alleen radicaler en wat groter vanwege de economische crisis, analyseert hij. En Wilders is de enige die erin slaagt om de stemming haarfijn aan te voelen en een politieke

vertaling te geven. “Hij is succesvol dankzij een eenvoudige boodschap: ik ken jullie problemen en die ga ik voor jullie oplossen.” Het effect wint aan kracht omdat de PvdA, van oudsher de partij waarin de onvrede werd gekanaliseerd, de aansluiting mist met het nationalistisch appel. “Links worstelt met het solidariteitsbeginsel. Het wij/zij-denken werkt niet, of wordt alleen in verkrampte bevoordingen verteld. Als ze het al benoemen, is het te subtiel, te laat, en is het al eerder door anderen veel beter verteld. Links, van oudsher internationaal georiënteerd en met veel allochtonen in de achterban, loopt dus steeds achter de feiten aan.” Het op drift geraakte electoraat heeft politici en beleidsmakers achter de oren doen krabben: hoe het volk nog aan te spreken? En wie is dat volk eigenlijk? Toen prinses Máxima twee jaar geleden de stelling poneerde dat ‘dé Nederlandse identiteit niet bestaat’, was het land te klein. Van de weeromstuit kwam Rita Verdonk in stelling om onder de vlag Trots op Nederland die identiteit te benoemen. Anderen bleven niet achter, vaak teruggrijpend op een “verleden waarin alles nog veilig en overzichtelijk was”, aldus Van der Heiden. Ook Paul Klep ziet die hang naar het verleden als een uiting van de zoektocht naar nationale identiteit. “Maar wat wordt er getoond? Wel een Balkenende die trompettert over de ‘VOC-mentaliteit’, niet de Nederlandse grootgrondbezitter die in diezelfde tijd in Suriname de slaven onder de duim hield.”

Peter van der Heiden, onderzoeker bij het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis
'Het is ook een heel gedoe hoor, zo'n revolutie: je moet allemaal vlaggen maken, posters gaan plakken, mensen gaan bellen. Dat gaan we toch niet doen'

Jan Bransen, hoogleraar Filosofie van de gedragswetenschappen
'Het betekent nogal wat als Pietje uit Woerden twintig seconden in een microfoon iets mag roepen, waarna het woord gaat naar Mientje uit de Pijp. Dit type opinievorming werkt de vervlakking enorm in de hand'

FOTO'S: ENIK VAN 'T HULLENBAAR

Paul Klep wil maar gezegd hebben: "Het verleden wordt altijd als grabbelton gebruikt. Iedereen haalt er uit wat hem in zijn programma van pas komt." Omdat zo'n zoektocht naar identiteit wel spaak móét lopen, in de hand gewerkt door het wegvallen van vertrouwde kaders als afkomst en religie, springen anderen in het gat om de leemte in te vullen. "Politici krijgen succes met hun boodschap: vertrouw op mij, ik ken jullie problemen en ga er wat aan doen. Wat Wilders nu lijkt te proberen, doet denken aan wat Hitler op gang bracht in de jaren dertig." Klep verwijst naar de propaganda destijds voor de zuivere Germaanse identiteit en het verwijderen van de door Hitler gecriminaliseerde niet-Germaanse elementen.

Jan Bransen: "Onmiskienbaar worstelt het land met de vraag 'hoe jezelf te blijven'." De filosoof noemt de geschiedenis een slechte raadgever voor identiteitsvorming. "Identiteit kun je niet stollen. Het is iets dat blijvend verandert, je moet het steeds weer herijken in reactie op dingen die op je afkomen: als je kinderen krijgt, of een nieuwe baan, of een nieuw huis." Dat is dus werken, zegt Bransen, precies wat we níet doen wanneer we ons vastklampen aan slogans die anderen voor ons bedenken. "Bijvoorbeeld de stelling dat 'Nederland voor de Nederlanders' is, maar wat betekent dit nu? Als je er even over nadenkt, ontdek je dat ook moslims tot die Nederlanders behoren, maar tijd om te over-

denken is er niet. Alles moet in één zin, de media plukken er één meninkje uit en moeten dan weer verder."

De vervlakking groeit

Is de patiënt nog te redden? Op die vraag geven de drie onderzoekers gevarieerde antwoorden, maar in één zekerheid vinden ze elkaar: het ergste moet nog komen. Peter van der Heiden kijkt vooruit naar de twee verkiezingen in de komende jaren, in maart volgend jaar voor de gemeenteraad, in 2011 voor de Tweede Kamer. "Wilders zal met dertig zetels de grootste partij worden",

'Ik voorzie dat we nog dommer gaan worden, nog meer uit balans'

zegt Van der Heiden. "De andere partijen zullen nog veel meer dan nu met de handen in het haar zitten over hoe ze daarop moeten reageren."

Paul Klep weet uit de geschiedenis dat een economie in het slop een geweldige impuls geeft aan doorbraken zoals Wilders die nu realiseert, zowel links als rechts. "Economische malaise is de voornaamste aanstichter voor revoluties." Cijfers van het Centraal Planbureau waarschuwden vorige week voor zwaar weer:

de werkloosheid verdubbelt tot 750.000 – een neergang die doet denken aan de jaren tachtig van de vorige eeuw.

De vervlakking zal groeien, denkt Jan Bransen. Volgend jaar ligt zijn nieuwe boek in de winkel, waarin hij met name de rol van de media aan een scherpe analyse onderwerpt. "Die rol is nog steeds niet goed belicht. Maar het betekent nogal wat als Pietje uit Woerden twintig seconden in een microfoon iets mag roepen, waarna het woord gaat naar Mientje uit de Pijp. Dit type opinievorming werkt de vervlakking enorm in de hand. Ik voorzie dat we nog dommer gaan worden, nog meer uit balans. We zullen ons nog meer laten leiden door primaire emoties." En van dat soort emoties heb je er maar twee, zegt hij. "Je houdt angst en agressie over, precies wat je nu ziet gebeuren."

Maar hoe verweesd de natie mogelijk zal zijn, uit de hand loopt het niet, voorspelt Peter van der Heiden. De onvrede is straks weliswaar in ongekende mate gemobiliseerd, maar die zal nooit vertaald worden in een nieuw perspectief. "Wilders zal er nooit in slagen om het heft in handen te nemen, en hij wil dat eigenlijk ook niet. Clubs als die van Wilders zijn niet in staat om onvrede in oplossingen te vertalen." De belangrijkste vraag voor Wilders zal dezelfde zijn als die van Fortuyn vlak voor zijn dood: hoe krijg je de geest weer in de fles? "Dat mechanisme is van alle tijden. De pleuris breekt niet uit,

omdat de mensen terug in het hok gaan, wachtend op de volgende ratten-vanger. Het aardige van Nederland is dat het nooit uit de hand loopt.”

Ach nee, zegt Paul Klep: er komt in dit land geen revolutie. “Daar is het veel te gestructureerd voor. De rampen worden snel weer ingekaderd, geneutraliseerd.” Bovendien is er voor een ware revolutie een veel diepere economische malaise nodig, zegt hij. “Dan moet je denken aan klappen die nog drie, vier keer harder zijn. Pas als de middenklasse niet meer zeker is van zijn spaargeld en pensioenen, dan berg je maar. Maar zover is het nog lang niet.”

Jan Bransen: “Omdat Wilders zich baseert op primaire emoties, zal de club uit elkaar vallen als ze te groot wordt.” Peter van der Heiden: “Er is wel een gezamenlijke vijand, maar geen gezamenlijke ideologie. De mensen die nu te hoop lopen, missen op hoofdlijnen de gemeenschappelijkheid en zullen daarom nooit een echte revolutie kunnen ontketenen.”

De Nederlandse democratie behoedt ons voor te rake klappen. “Die is te sterk geworteld om echte onrust mogelijk te maken”, zegt Bransen. Van der Heiden spreekt van een “ijzersterk stelsel”, zeker in Nederland, waar groepen relatief gemakkelijk toegang tot het systeem kunnen krijgen. “Ook onder moeilijke omstandigheden houdt het systeem stand, en daar mogen we blij mee zijn. Het is ook een heel gedoe hoor, zo’n revolutie: je moet allemaal vlaggen maken, posters gaan plakken, mensen gaan bellen. Dat gaan we toch niet doen.”

Wij zijn Europeanen

Weg met de navelstaarderij. Weg met de focus op Nederland. “Het is helemaal niet verkeerd om de identiteitsvorming deels op de eigen nationaliteit te baseren, maar het gaat om de balans”, meent Paul Klep. De toekomst ligt volgens de drie onderzoekers toch echt in Europa. Klep meent dat de Europese identiteitsvorming veel meer aandacht verdient, omdat op het wereldtoneel China opdoemt als “de grote onbekende”. Juist dit maakt volgens hem “de onderontwikkeling van de Europese identiteit” zo zorgelijk. “Daarom ageer ik tegen de onevenwichtige beklemtoning op de nationale identiteit. We zijn ook en vooral Europeanen, of we dat nu leuk vinden of niet.”

De Nederlandse identiteit is veel minder nationalistisch dan het gedoe met de Nederlandse canon en de frisse jongens van Michiel de Ruyter doen geloven, zegt Van der Heiden. “Elke immigrant draagt bij aan de identiteit. Je móét wel over de grenzen kijken, want de wereld is een dorp geworden.” Als we nu eens wat minder gaan navelstaren, worden we volgens hem meteen een stuk gelukkiger. “Elk land kampt met dezelfde problemen, en wij maar doen alsof het uitgerekend

hier een enorm probleem is.” De uitweg ligt volgens Van der Heiden bij een politiek die weer durft te dromen. “Politiek gaat over het schetsen van utopieën. Als je de mensen een beeld voorhoudt om naar te streven, dempt het reservoir van Wilders vanzelf. Je moet het ontevreden electoraat niet bestrijden, maar verleiden.”

Hoe de domheid en verhuftering in dit land te bestrijden: dát is de vraag waar Jan Bransen zich voor gesteld ziet. Hij richt zijn pijlen niet op de politieke partijen en bestuurders, maar op ons, wij Nederlanders. En dan niet langs de lijnen van een ‘beschavingsoffensief’, zoals nu in de mode is. Die voor Bransen vermaledijde term heeft zijn wortels in het klassiek humanisme, met een waardering voor fatsoen, principes en afstandelijkheid. Hiermee vergeet je één ding, zegt Bransen: je vlak de emoties uit. “Door te corrigeren met fatsoen, neger je emoties. Juist in de moderne samenlevingen is emotionele gerichtheid niet te ontkennen: die is er altijd het eerst, van daaruit geven we ons handelen vorm.”

Wat wel te doen? Vorming, zegt Bransen, dat is de enige weg: opvoeding, scholing, de media. Zijn schoolvoorbeeld is Paul de Leeuw, bruusk alleen voor wie niet verder kijkt, maar feitelijk een toonbeeld van het soort humanisme waarvoor Bransen de lans wil breken: een die recht doet aan emotie. “Maar hij zoekt steeds naar het verhaal achter de emoties. Hij creëert ruimte voor kwetsbaarheid, waardoor mensen zich veilig voelen, wat een grote sympathie wekt.”

Er mag malaise zijn, de heren hebben een bevrijdende boodschap. Peter van der Heiden wijst op de protestantse volksaard: als de moederkerk niet bevalt, richten we in Nederland gewoon een nieuw clubje op, een mechanisme dat we in de politiek terugzien. “Het protestantisme is bij uitstek een kerk waar vaak om futiele redenen afscheidingen tot stand zijn gekomen. Dat biedt hoop, want een beweging zal in dit land nooit té groot kunnen worden, ook Wilders niet. Het calvinisme behoedt dit land voor te grote klappen.”

Paul Klep beveelt aandacht aan voor Europa, om te beginnen onze burens: geef die minstens zoveel aandacht als je eigen geschiedenis. Zijn oproep om de muren van het fort Nederland te slechten, wordt vanzelf wel werkelijkheid. “Wat hoop biedt, is dat je op een gegeven moment altijd op jezelf raakt uitgekeken.”

En Jan Bransen toont zich een waar filosoof door de opvoeders aan te roepen die erin slaagen werkelijk beschaving te brengen: met respect voor wat eenieder beroert, maar met aandacht voor de wereld die we met elkaar willen winnen. Zonder vorming geen kalmte. “Als je het electoraat niet opvoedt, zal het altijd wispelturig blijven.” ★

Tekst: Paul van den Broek

mooi

••••• NEDERLAND

DE GEOGRAAF

‘Bijna Ruisdaeliaanse visioenen’

“Het Nederlandse landschap is uniek door zijn platheid en doordat je voortdurend de hand van de mens in het landschap aanwezig ziet. Zonder menselijk ingrijpen zou hier een saai oerbos liggen. Saai omdat je er nooit overheen kunt kijken. Op die bomen ben je snel uitgekeken. Maar doordat de mens het landschap naar zijn hand heeft gezet, heeft Nederland toch een gedifferentieerd en weids landschap. Zelf vind ik die weidsheid van het Nederlandse landschap het mooist in het oostelijk deel van het Groene Hart. Daar is het uitzicht merkwaardigerwijs weinig verstoord. In het noorden van Nederland tref je die weidsheid ook nog aan. Ook bijzonder zijn de coulisselandschappen in de Achterhoek en Twente. Er zijn wetenschappers die beweren dat dit door heggen doorsneden landschap zo hoog wordt gewaardeerd, omdat het gelijkenissen vertoont met de Afrikaanse savanne. Het zou aan onze oergevoelens van veiligheid en waakzaamheid appelleren.

Verder springen onze duinen er landschappelijk uit. Op weinig plekken in Europa zijn ze zo breed en hoog. En ook de heuvelruggen van bijvoorbeeld Utrecht, de Veluwe en Salland zijn opvallend, omdat ze in een verder vlak land liggen. Neem ook de directe omgeving van Nijmegen. Juist vanaf zo’n stuwwal komt de platheid van Nederland maximaal uit de verf. Als ik vanuit de Mookerheide helemaal in de diepte ver weg de ‘kathedraal’ van Cuijk zie liggen, dan krijg ik bijna Ruisdaeliaanse visioenen.

Dus het Nederlandse landschap heeft zeker veel bijzonders te bieden, maar ik maak me toch ook veel zorgen. De verrommeling ruikt op en in een open gebied is de visuele invloedssfeer enorm. Eén industriehal is genoeg om het karakter van een groot open gebied aan te tasten. In de negentiger jaren is er zoveel gebouwd en dat is nog lang niet allemaal ingepakt door groen. Dat heeft minimaal vijftien jaar nodig.” ★ **CvdH**

Jaap Gersie is docent milieu-maatschappijwetenschappen

v.l.n.r.: Wei Ji, Matilde Bongio, Huanan Wang en Katerina Gkioni van tandheelkunde.

Buitenlandse onderzoekers over Nederland

‘We call you agenda-men’

Het stoort de buitenlandse onderzoekers wel eens: dat geplan en geroster van de Nederlanders. Dat blijkt uit een rondgang langs internationale onderzoekers. “Als iemand mij vraagt: wil je donderdag over drie weken koffie komen drinken, dan vraag ik: ‘Why? What’s wrong with now?’”

Eigenlijk is het vreemd, dat gemopper over bureaucratie op de universiteit. Als hoogleraren ergens over klagen, is het over dat papierwerk dat ze van hun onderzoek afhoudt. Maar leg je je oor te luister bij de buitenlandse onderzoekers op de Radboud Universiteit, dan hoort al dat papierwerk gewoon bij Nederland. Nederlanders leggen hun zaakjes graag vast. Of het nu gaat om de huur van een woning of een afspraakje om samen koffie te drinken: we leggen het schriftelijk vast. Buitenlandse onderzoekers merken het zodra ze voet op Nederlandse bodem zetten. Je telt pas mee als je op papier staat. Vasily Klucharev, postdoc onderzoeker bij het Donders Institute for Brain, Cognition and Behaviour ergerde zich enorm aan alle formulieren die hij moest invullen toen hij naar Nederland kwam. “En hoe langzaam het ene formulier van het ene gebouw naar het andere reist... Pffff.” En dan was hij in Sint-Petersburg nog wel wat gewend. In Scandina-

vië is de bureaucratie ook niet zover doorge-
slagen als in Nederland, zegt de Finse promovenda Kaisa Hytonen. “In Scandinavië wandel je gewoon binnen als je iets moet regelen op het stadhuis. Al die afspraken die je hier moet maken: voor je visa een aparte afspraak, voor een woning een aparte afspraak...”

Naast haar knikt Vasily, hij is Hytonens begeleider, instemmend: “Het is ook een stijl in de persoonlijke communicatie. Je moet hier een afspraak maken om elkaar te ontmoeten.”

Kaisa lacht. “Hier maak je overal afspraken voor. Het woord afspraak alleen al! In Finland zeg je: ‘Zullen we elkaar ontmoeten?’ Het woord afspraak gebruik je alleen voor de dokter.”

Het Dondersinstituut telt veertig buitenlandse onderzoekers. Dat is ruim eenderde van het totale aantal medewerkers. Ook bij tandheelkunde lopen veel buitenlandse onderzoekers rond. Op de afdeling Parodontologie en

biomaterialen werken meer buitenlandse promovendi (twaalf) dan Nederlandse promovendi (negen). Ze zijn er de oorzaak van dat de magnetron van de afdeling overdag nog wel eens aangaat. Want al dat brood hier... jakkes! "Ik vind het eten hier heel slecht. *Always bread for lunch*. In China eten we gevarieerder", zegt Huanan Wang. De Italiaanse Matilde Bongio knikt. "Ikzelf neem nog wel eens pasta mee, of rijst."

Met z'n vijven zitten ze aan tafel in de koffiekamer van de tandheelkundeafdeling. Ze zijn naar Nederland gekomen voor hun onderzoek. Behalve Wang en Bongio zijn er: Katerina Gkioni uit Griekenland, postdoc Marco Lopez Heredia uit Mexico, en Wei Ji uit China. Gevraagd naar hun impressie van Nederland komen ook deze onderzoekers al snel uit bij

'Nederlanders zijn heel open minded. Ze accepteren verschillen makkelijker'

het vele papierwerk. "In het Nederlands in te vullen", moppert Katerina Gkioni. Huanan Wang: "En dan hebben we nog geluk dat de meeste Nederlanders Engels spreken." Marco Lopez Heredia: "Maar veel telefoon-diensten werken met een antwoordapparaat, met een menu waaruit je moet kiezen. In het Nederlands! Je krijgt helemaal niemand aan de telefoon. Erg lastig als je net in Nederland bent."

Koffie van 15.00 tot 15.30 uur

Matilde Bongio luistert geduldig naar de anderen en als het even stil is, grijpt ze haar kans: "I call you agenda-men." Hilariteit en instemmend geknik bij de anderen. Bongio legt uit: "Jullie kunnen de deur niet uit zonder agenda. Hier wordt alles weken van tevoren vastgelegd."

Bij Katerina Gkioni is een gevoelige snaar geraakt. Haar stem wordt luider en ze maakt brede armbewegingen als ze Bongio aanvult: "Hier kun je niet zomaar iemand te eten vragen, want iedereen is al een maand tevoren volgeboekt. Als je opgroeit met een agenda, zoals de mensen hier, dan weet je natuurlijk niet beter. Maar als iemand mij vraagt of ik donderdag over drie weken koffie wil komen drinken, vraag ik: 'Why? Whats wrong with now?'"

Marco Lopez Heredia moest ook erg wennen aan de manier waarop Nederlanders elkaar uitnodigen. Bovendien: "Als iemand je uitnodigt voor de koffie, dan is het ook echt alléén voor de koffie."

Katerina Gkioni: "Als ze je voor de koffie uitnodigen, hebben ze je ingeprogrammeerd van 15.00 tot 15.30 uur."

"In Mexico," vervolgt Lopez Heredia, "vragen

we – als het koffiedrinken uitloopt – of iemand wil blijven voor het eten. En als ik m'n buurman uitnodig om wat te komen drinken, kan hij komen wanneer hij wil. Dat hoeft niet op zaterdag van half elf tot elf uur."

Het zit ze hoog, dat geplan en gerooster van de Nederlanders. Zelfs de Iraniër Ali Bahramisharif, net als de Finse Kaisa Hytonen promovendus in het Donders Institute for Brain, Cognition and Behaviour, is het opgevallen. En hij komt nog uit een regio in Iran waar ze er ook wat van kunnen. "Dat vind ik juist wel positief aan Nederlanders: mensen maken hier een plan voor een maand. Dus als je iets wilt afspreken, moet je dat over een maand plannen, dan is er ruimte. Ik vind dat prima. Ikzelf kom uit het noordwesten van Iran en wij zijn ook gewend om dingen vooruit te plannen." Maar ook hij vindt dat de Nederlanders af en toe doorslaan met al die formulieren en contracten. In de gastenkamer van het Dondersinstituut komt Bahramisharif op dreef. "Haha, ik vind het zo grappig dat jullie niet willen trouwen, maar dan wel een samenlevingscontract ondertekenen. Dat betekent in de praktijk exact hetzelfde." Hij slaat met zijn hand op tafel en zijn lach gaat over in gehinnik. "Waarom dan niet gewoon trouwen? Ik zie helemaal geen verschil!"

Zo gek doen als je wilt

Gelukkig hebben Nederlanders ook iets om trots op te zijn, volgens de buitenlandse onderzoekers. "Overall waar je komt, zie je platte stukken groen gras zonder bergen. Dat vind ik zo mooi", zegt Katerina Gkioni.

"Mijn eerste indruk is dat je hier goed kunt wonen", zegt Matilde Bongio. "De mensen zijn niet zo druk en gestrest als in Italië." De Chinese Wei Ji vindt de tolerantie in Nederland opvallend: "Nederlanders zijn heel open minded. Ze accepteren verschillen makkelijker dan de mensen in mijn geboortestad." Vasily Klucharev uit Rusland waardeert die vrijheid. "Je kunt hier zo gek doen als je wilt, de mensen vinden het allemaal prima. In Sint-Petersburg moet je je meer inhouden. Er wordt meer op je gelet en mensen kunnen soms bruut op elkaar reageren. Hier ben ik meer relaxed. Dat zeggen mijn vrienden ook: dat ik me hier anders gedraag dan in Sint-Petersburg."

Nederlanders letten niet zo op elkaar, althans niet op elkaars kleding, zegt Ali Bahramisharif. "Ze dragen gerust een drie jaar oude trui die slobbert. Ik weet wel hoe dat komt: ze geven hun geld liever uit aan vakantie. In Iran is het belangrijk om goed gekleed te gaan, daarmee maak je je eerste indruk." Opnieuw krijgt de Iraniër pretoogjes. "De mensen hier zijn... hoe zal ik het zeggen, euh... niet sjiek." En hij schatert weer. ★

Tekst: Martine Zuidweg

Foto: Erik van 't Hullenaar

mooi
NEDERLAND

DE KUNSTHISTORICUS

'Overladen met cultuur'

"Nederland is op cultuurhistorisch gebied rijk bedeed. Met een culturele erfenis over de volle breedte van de Romeinse tijd tot heden. Opvallend is dat we veel monumenten hebben die zijn ingebed in aantrekkelijk landschap. Op een mooie zomerdag langs de 18de eeuwse buitenplaatsen aan de Vecht fietsen, is een geweldige ervaring. Of neem de joodse begraafplaats in Ouderkerk aan de Amstel. De joden mochten in de 17de eeuw niet binnen de grenzen van Amsterdam begraven worden en daardoor is dit nu een begraafplaats met buitengewone cultuurhistorische waarde. Prachtige en bijzondere grafstenen in ook weer een fraaie omgeving. Schilders als Ruisdael kwamen er al vanwege de unieke sfeer.

Nederland is ook rijk aan kastelen en kerken. Niet zover van Nijmegen is huis Bergh in 's Heerenberg heel goed bewaard, maar ook Het Loo is een must. En van de kerken in Nederland moet je zeker de Sint Servaas in Maastricht en de Oude en Nieuwe Kerk in Delft zien. Misschien minder bekend is dat Nederland veel kleine historische dorpen en stadjes telt die vrijwel intact zijn gebleven. Zo'n onverwachte parel is het stadje Buren op nog geen 50 kilometer van Nijmegen. Of fiets vanuit Amsterdam naar Broek in Waterland. Het Noord-Hollands landschap ligt er daar nog net zo bij als een paar eeuwen geleden. Zo is er nog veel meer te noemen, ik wil er slechts mee illustreren dat dit land overladen is met cultuurhistorisch erfgoed.

En dan zijn er natuurlijk nog de musea. Behalve verplichte nummers als het Rijksmuseum, wil ik er twee uitlichten. Allereerst ons eigen Museum Het Valkhof met die collectie van Romeinen tot pop-art die absoluut de moeite waard is. En een relatief onbekende: Beelden aan Zee in Scheveningen. Op een bijzondere locatie met alleen sculpturen en een geheel eigen sfeer." ★ CvdH

Volker Manuth is hoogleraar Kunstgeschiedenis

Wij Nederland

Fotograaf DUNCAN DE FEY

“Voor mijn werk ben ik op de prachtigste droomeilanden geweest, met hagelwitte stranden en helderblauwe zeeën, maar ik hou van de Nederlandse stranden, van de Noordzee. De schelpen, het zeewier, de troep, de vertrouwdheid. Dit strand bij de zee in Cadzand in Zeeuws-Vlaanderen is voor mij een van de mooiste plekken van Nederland. De leegte, de ruimte. De eindeloosheid van de zee, een gigantisch onbekend terrein, en de onlosmakelijke verbintenis daarvan met het Zeeuwse strand. Deze weg naar de zee is verlaten en weids. Ik loop er graag, ongeacht het weer, in de wind.”

Nederlandse muziek op volle toeren

Als het songfestival een graadmeter is voor de muziek per land, stonden we er slecht voor. Gelukkig heeft Nederland heel wat beters te bieden dan drie glittermannen met een vergeeld discorepertoire.

En opgehaalde neus. Dat zag je twintig jaar geleden als het over Nederlandse muziek ging. Nederlandse muzikanten mochten nog niet eens de schoenen kussen van die geweldige buitenlandse bands. Kwam het uit Engeland, dan was het goed. Kwam het uit Amerika, dan was het nóg beter. In Nederland werd maar wat aangerommeld in de marge. Nederland, dat was Op Volle Toeren en Nederland Muziekland met Chiel van Praag. Als het geen kopieën van buitenlandse bands waren, dan was het iets kneuterigs als Toontje Lager. Als het even kon, werd het roemruchtige verleden van de Golden Earring, Cuby & the Blizzards, Shocking Blue, George Baker, Minny Pops en Earth & Fire keihard genegeerd. De tijden zijn veranderd. Als een programmeur van een poppodium de zaal wil uitverkopen, kan hij maar beter een Neder-

Room Eleven wordt zelfs in Bangkok verkocht.

lands product boeken dan – om Raymond van het Groenewoud nog maar eens te citeren – ‘het zoveelste kutbandje uit Engeland’. Werkelijk in iedere muziekstijl kan Nederland internationaal mee. Sterker nog, vaak genoeg heeft het buitenland het nakijken en is de Nederlandse muziek wereldtop. Een half jaar geleden liep ik binnen bij de HMV in Oxford Street, Londen. Een enorme cd-winkel. Zonder hard te zoeken kwam ik de ene na de andere Nederlandse artiest tegen met een eigen bakje: Within Temptation, Kraak & Smaak, Junkie XL, Tiësto en Armin van Buuren. Een goede vriend kwam niet veel later in Bangkok een cd van Room

Eleven tegen (zie foto), in Hong Kong vond hij zZz en Kane. Ook live veroveren Nederlandse muzikanten de wereld. Volgend jaar staat het Nijmeegse De Staat op Glastonbury, het grootste festival ter wereld. Dit jaar op Roskilde: 2562 uit Den Haag. Epica staat op Wacken tussen de metalgrootheden. Op Sziget staan De Staat, Mala Vita en Armin van Buuren, en zo is er op ieder festival wel een Nederlandse band te vinden.

De Nederlandse hegemonie

Er zijn altijd muzikanten die het vanwege de taalbarrière met Nederland en België moeten doen. Nee, niet Guus Meeuwis, Marco Borsato, Frans Bauer of de Top-

pers, die hebben ze ook van dat niveau in het buitenland. Hiphop bijvoorbeeld. Vraag het Sticks en Rico, voorheen Opgezwolle en tegenwoordig Fakkelfbrigade, en ze zullen met droge ogen beweren dat veel Nederlandse hiphop vele malen beter is dan Amerikaanse hiphop. Ze hebben gelijk. Wat er dit jaar aan Nederlandse hiphop is uitgekomen, Jiggy Djé, Fakkelfbrigade, Flinke Namen en Zwart Licht, daar kunnen de volgevreten Amerikaanse sterren niet aan tippen. Rick Ross, 50 Cent, Eminem en Busta Rhymes hebben dan wel het geld voor dure studio's en gladde producties, de albums van de genoemde Nederlandse hiphoppers zijn vele ma-

len beter, spannender en leuker om naar te luisteren. In de dance staat de Nederlandse hegemonie zwart op wit. Al jaren voeren Nederlanders de lijst van de beste dj's aan in tijdschrift DJMAG. Goed, dat is een populariteitspoll voor tranceliefhebbers, er valt nu eenmaal niet te ontkennen dat de beste trance-dj's uit Nederland komen. Tiësto, Armin van Buren, Ferry Corsten en de rijzende ster Sander van Doorn behoren tot de top. Ook in andere dancestijlen zijn Nederlanders vermaard. Joris Voorn, Steve Rachmad en Speedy J in de techno. Laidback Luke en Fedde Le Grand in de house. 2562 en Martyn in de dubstep. If in de electro. Om het

'Het kan niet lang meer duren tot Lowlands kiest voor een Nederlandse afsluiter'

nog maar niet te hebben over hardcore en hardstyle, want dat is een bijna puur Nederlands product.

In de jaren vijftig en zestig waren het Dick Raaijmakers en Tom Dissevelt die in de experimentele elektronische muziek net zo vermaard waren als Stockhausen, Schaeffer en Ligeti. In de jazz waren het Misha Mengelberg, Han Bennink en Willem Breuker die Nederland op de kaart zetten. Het Concertgebouworkest behoort ook al tijden tot de wereldtop in de klassieke muziek.

Voor een land met slechts 0,25 procent van de wereldbevolking binnen de landsgrenzen, is dat geen slechte score. Daar kan het veel grotere Spanje alleen maar

een Enrique Iglesias en een hele hoop flamenco tegenover zetten. Het is een raadsel waarom nog steeds in het buitenland wordt gezocht naar de zogenaamde grootste bands die de Nederlandse festivals mogen afsluiten. Na afloop van een festival komen kenners en bezoekers altijd tot dezelfde conclusie als ze de beste bands van het festival moeten kiezen. Er zit standaard een Nederlandse band tussen. Vorig jaar was volgens 3voor12 het optreden van De Jeugd van Tegenwoordig het beste concert van Lowlands, ook oud-Nijmegenaar Lucky Fonz III kreeg een 9 als rapportcijfer. Op Pinkpop was het dit jaar Kytteman die de show stal en alleen een grootheid als Bruce Springsteen naast zich hoefde te dulden. Een paar jaar terug was het optreden van C-Mon & Kypski een hoogtepunt op Lowlands, waarbij gastmuzikanten als Pete Philly, Voicst en de Amsterdam Klezmer Band er helemaal een Nederlands feestje van maakten.

Het kan niet lang meer duren tot Nederlandse festivals Snow Patrol, Foo Fighters of Kaiser Chiefs inruilen voor een Nederlandse afsluiter van Lowlands of Pinkpop.

Wij beschuldigen de Zuiderburen altijd van een minderwaardigheidscomplex, maar hier is het niet veel minder. Natuurlijk hielden we om Hazes in de Arena, lachen we om Dries Roelvink in gele zwemslip en schamen we ons collectief over de Toppers in Moskou, maar Nederlandse muziek is zoveel meer dan het Op Volle Toeren-gevoel. Het is zinloos om in verre streken te gaan zoeken naar goede muziek als er betere muziek in iedere Nederlandse stad op iedere straathoek wordt gemaakt. ★

Tekst: Alex van der Hulst

Film In The Electric Mist

En daar is Tommy Lee Jones weer als de onvermijdelijke politieagent. Iets anders speelt de 62-jarige acteur nauwelijks meer. Gelukkig laat de Franse regisseur Bernard Tavernier de teugels lekker los in *In The Electric Mist*. Zo kunnen John Goodman als maffiabaas Baby Feet en Jones als agent Robicheaux lekker tegen elkaar opschmieren. In het diepe zuiden van Louisiana moet Jones de moord op een hoertje oplossen. Ondanks alle tegenwerkingen gaat Jones, zoals we hem kennen, onverstoort en droogkloterig te werk. De uiteindelijke plot is niet heel sterk. Dat maakt de film, die toch al enige noodzaak mist, er niet beter op. Alleen voor liefhebbers van Jones, de bayou's van Louisiana of de kleine rol van Buddy Guy.

Vanaf 16 juli in Lux

Sport De Wielertuin

Het is inmiddels een traditie dat literair productiehuis de Wintertuin het seizoen afsluit met een wielervand. Een heerlijk opwarmertje voor drie weken fietsplezier zo op de eerste dag van de Tour de France. Henk Lubberding vertegenwoordigt de oud-renners. Wilfried de Jong houdt dit keer hopelijk wel zijn kleren aan en gaat niet naakt naast zijn fiets staan zoals op de cover van zijn nieuwe boek. Willie Verheghe is stadsdichter van Ninove en wielervandhebbers weten dat daar de finish van de Ronde van Vlaanderen ligt, dus Verheghe heeft vast iets te melden over Flandriens. De onvermijdelijke Nico Dijkshoorn komt gedichten voorlezen en dan zal het vast al snel over Mart Smeets gaan.

Zaterdag 4 juli, V. Beethovenstraat 4, 20:30 uur, 10,- euro

Debat Stuwwal

Het is niet alleen de Ooijpolder die de omgeving van Nijmegen zo mooi maakt. Misschien is de stuwwal nog belangrijker. Op een plek met goed uitzicht is het net alsof je in Zwitserland bent. En waar vind je nog zo'n mooi heuvel-landschap in Nederland zonder alle nadelen van Limburg te hoeven doorstaan? Helaas blijven landschap en natuur de zorgenkindjes in het overbevolkte Nederland en dus moet er gediscussieerd worden over het behoud van de stuwwal. Stop de verrommeling van het landschap, is de actieleus. Als het hier echt een rommeltje wordt, kan het stuwwaltoerisme altijd nog naar de Oosterburen.

Woensdag 1 juli, Lux, 20:00 uur, gratis

Vierdaagse De Affaire

Rond Plein 1944 hangt de lucht van gebraden worsten, de Grote Markt is een soort kermisplein, het Ivensplein is leuk voor mensen die gouden kettingen met hun naam eraan modieus vinden en die tent bij de Fuik? Tsja, juli is misschien wat vroeg voor carnaval. Uiteindelijk sta je dan toch weer in het Valkhofpark tijdens de Vierdaagsefeesten. Niet alleen vanwege de gezelligheid, ook vanwege het messcherpe programma. Het doet niet onder voor welk ander middelgroot festival met dit jaar namen als Deerhoof, Blood Red Shoes, Anale Fase, Caribou, Madensuyu, Johan en de Cold War Kids. Doornroosje kan dependance Merleyn nu eens optimaal uitbuiten door daar de afterparty's te organiseren als rond twaalfen het geluid uitsterft in het park. Nu nog hopen dat het droog blijft, anders is het een week modderpop.

18 - 24 juli, Valkhof Park, gratis

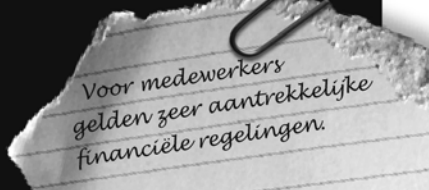

Intensive Language Programmes

- Onderdompelingscursus op academisch niveau
- In een aantal dagen de taalvaardigheid structureel verbeteren
- Training van (near) native speakers in realistische oefensituaties
- Persoonlijk en op maat
- Aantrekkelijk avondprogramma
- Inspirerende omgeving met comfortabel verblijf
- Voor vele vreemde talen en NT2

Kijk voor meer informatie op www.ru.nl/utn/ilp of maak een afspraak voor een vrijblijvend adviesgesprek via 024-3616166.

UTN, Erasmusplein 1
6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59
E utn@let.ru.nl
www.ru.nl/utn

Het UTN maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

soeterbeek@fb.ru.nl

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

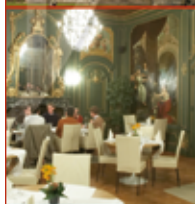
Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

E-mail: b.bouman@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Het Nijmeegse Universiteitsfonds helpt studenten op weg...

Helpt u mee?

Jaarlijks gaan meer dan 1.000 studenten met hulp van het Universiteitsfonds voor studie of onderzoek naar het buitenland. Daarnaast is het Universiteitsfonds er voor studenten die zich op een andere manier breed willen ontwikkelen, bijvoorbeeld door activiteiten voor verenigingen of mede-studenten te organiseren. En het Noodfonds is er voor studenten in financiële nood. Help ons deze studenten steunen. Maak uw bijdrage vandaag nog over op giro 2626551 t.n.v. Stichting Nijmeegse Universiteitsfonds. Uw bijdrage komt voor 100% ten goede aan de Nijmeegse studenten.

www.snuf.nl - Giro 2626551

STICHTING NIJMEEGSE
UNIVERSITEITSFONDS

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Gevraagd

Zoek jij een **stage** op universitair niveau? Integrand bemiddelt voor jou! Bezoek onze website www.integrand.nl en schrijf je kosteloos in!

Straatkinderen op zoek naar hulp! Word **vrijwilliger** in Nederland of Peru, meer informatie op www.loscachorros.nl of via info@loscachorros.nl.

De Nijmeegse studenten Debatvereniging Trivium zoekt voor collegejaar 2009-2010 een **debatprogrammeur** voor de maandelijkse organisatie van een openbaar debat over maatschappelijk actuele thema's met gast-sprekers. Info: www.nsdvtrivium.nl/vacature.html

Organiserend type en een paar uur tijd vrij per week? SVO zoekt **vrijwilligers** voor inzamelingsacties t.b.v. kinderziekenhuis in Oekraïne. svoekraïne@student.ru.nl of svo.ruhosting.nl

Aangeboden

Prima heren **sportfiets**, meerdere versnellingen, kleur zilvergrijs. Prijs: vaste meeneem-/opruimprijs; 50 euro, 024 - 3236460 (b.v.k. na 18 uur, of in het weekend)

Etage met groot dakterras te huur per 1 juli (in woonhuis moeder met kind 8 jaar, delen badkamer en trappenhuis) in Nijmegen-Oost voor rustige en nette studente, niet samenwonend. Info: Dorothe, tel 0618903887.

4daagseradio: via 11 FM-frequenties 156 uur live-radio door 7 radiostations en vanaf zaterdagmiddag 18 juli om 12 uur doorlopende live-uitzending van 156 uur van 18 juli 12.00 uur tot vrijdag 24 juli 24.00 uur. www.4daagsetelevisie.nl

September start een **basiscursus** 'omgaan met je verlegenheid'. Hier kun je oefenen in o.a. spreekvaardigheden, discussiëren en assertiviteit. Informatie: reco-gld2@vwmomd.nl

Kerkdijk 26a, 6576 CE Ooij

- aan de rand van dorp Ooij naast de kerk gelegen
- ruime (720 m²) vrijstaande semi-bungalow
- tuin met veel privacy en prachtig uitzicht
- garage en berging in souterrain
- binnen 5 autominuten in centrum Nijmegen
- ouderslaapkamer en badkamer op beg. grond
- 2 royale slaapkamers en badkamer op 1e verd.

Koopsom € 499.500,- k.k.

Burgers makelaardij o/g & assurantiën
Tel. 024-6632345
www.burgersmakelaardij.nl

Studentenraad Actueel

Joúw campus op de schop!

Werd er de afgelopen jaren al veelvuldig gebouwd, ook in het nieuwe strategisch plan staat dat er veel wordt geïnvesteerd in nieuwbouw. Juist nu is de tijd om te bouwen omdat dit door de crisis relatief goedkoop is. De focus wordt dit keer vooral verlegd naar de zuidkant van de campus. Belangrijk uitgangspunt is een parkachtig karakter van campus, meer groen en meer mooie pleinen.

Om de bereikbaarheid te verbeteren wordt het 'Rondje Heyendaal' in het leven geroepen. Dit betreft onder andere het aanleggen van losliggende fietspaden, een rotonde bij de Erasmuslaan en goede oversteekplaatsen. Twee nieuwe sportvelden komen er bij het Gymnasion. In het 'Comeniuscluster' komt een nieuwe accommodatie voor de Rechtenfaculteit. Hier komt bovendien een parkeergarage onder. Dit alles is opgenomen in de Meerjaren Investing Prognose. Het een en ander is gefaseerd, zodat niet tegelijkertijd de hele campus een bouwput is. Hoewel er altijd aan-

El Greco, *The Vision of Saint John*, 1608-14, The Metropolitan Museum of Art.

merkingen te maken zijn is het goed dat er blijvend wordt geïnvesteerd in het verbeteren van infrastructuur, accommodaties en voorzieningen. Stukje bij

beetje zijn we op weg naar een betere campus, voor medewerkers én studenten...

Laurens den Ouden

Et in Arcadia ego

Op dit moment gaan de meesten van ons de laatste weken van hun tentamens is. Ook de USR heeft tijdens de publicatie van deze *Vox* met laatste officiële overleg met het college van bestuur gehad. Hoewel wij afgelopen jaar met veel enthousiasme initiatieven hebben ontplooid en nog genoeg verbeterpunten voor onze opvolgers zien, stemt het afscheid mij droevig. Zoals Panofsky in het laatste tijdschrift van Nexus heeft aange- toond kan de titel *Et in Arcadia ego* vanuit filologisch standpunt

alleen betekenen: 'De dood is ook in Arcadië.' Ik zou hier de vrije vertaling van: 'Ook ik ben geboren of leefde in Arcadië' willen aanhouden. Hoewel deze streek in midden-Griekenland geen bijzondere streek is, is zij in de kunst verworpen tot een volmaakte gelukzaligheid en schoonheid. Dit is ook precies wat de studentenraad voor mij afgelopen jaar is geworden. Ik heb mij een jaar lang door de bureaucratie van de universiteit geworsteld en met een te grote regelmaat kwam ik erachter dat

veranderingen slechts traag te verwezenlijken zijn. Maakt deze tekortkoming de medezeggenschap zinloos? Misschien niet. Wat je conclusie is met betrekking tot deze tekortkoming heeft alles te maken met hoe je naar de natuurstaat van de mens kijkt. Is het primitieve leven een gouden tijdperk van overvloed of is het een beestachtig bestaan? Voor mij geldt, net als voor de Grieken, het laatste.

Tim Clappers

Van oude raden, de dingen die voorbij gaan...

De belangrijkste vergissing die iedereen (ook ondergetekende) lijkt te maken is dat de raad een vertegenwoordiger is van studentenbelangen. Dit direct vertegenwoordigen is niet mogelijk. Hiervoor zijn onze middelen niet toereikend en de belangen te tegenstrijdig. In plaats hiervan probeert de raad de universiteit te bewegen richting een ideaalbeeld, een mix tussen wat wij horen van studenten en hetgeen wij denken dat goed is voor de universiteit. Dit kleine stukje achterin de *Vox* is de plaats waar wij probeerden weer te geven wat ons ideaalbeeld was, wat onze overwegingen waren en waarom we deden wat we deden, hopende dat de geïnteresseerde daarover met ons in discussie ging. Ik groet deze laatste drie lezers en bedank hen voor de getoonde belangstelling.

Het is niet terecht een raad aan het einde van het jaar af te rekenen op haar al dan niet behaalde resultaten, aangezien het beïnvloeden van beleidsprocessen sinds 1995 niet meer haar kerntaak is. Zou deze invloed er zijn, dan is ze nauwelijks te meten. Met de veranderde positie van de raad kwam een ander kwaliteitsideaal. De kwaliteit van de oude Universiteitsraad lag in het direct vertegenwoordigen van studenten. De kwaliteit van de huidige medezeggenschap ligt in haar vaardigheid tot het uitdragen van en enthousiasmeren voor een visie op de universiteit. Lukt dit, en gaan mensen hierover nadenken, dan is de universiteit aan het eind van het jaar een betere universiteit geworden. Of ons dat is gelukt, laat ik aan uw beoordeling over.

Jaap Jaspers

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

Universitair Sportcentrum

Nieuwe cursussen

Het Universitair Sportcentrum heeft komend seizoen drie nieuwe cursussen: Boksen voor vrouwen, Ropeskipping (touwtjespringen) en Zumba, een combinatie van Latijns-Amerikaanse dans en aerobics.

Zomerprogramma

Tijdens het zomerprogramma in augustus worden er drie ochtenden Tibetaanse yoga gegeven, aangevuld met meditatie uit de Tibetaanse traditie.

De cursus Zwanger Fit en Bevalen wordt gegeven op donderdagavond.

Gratis advies en proefles

Vanaf 1 juli kan iedereen een gratis proefles volgen voor looptraining, fitness, alle ticketuren, jaarcursussen en periodecursussen. Behalve gratis fysiotherapeutisch advies en voedingsadvies, biedt het sportcentrum vanaf 31 augustus ook gratis sportadvies.

Inschrijven seizoen 2009-2010

Op 22 juni start de inschrijving van particuliere sporters en bedrijfssporters voor de jaar- en periodecursussen van het seizoen 2009-2010. Inschrijven kan bij de inschrijfbalie van maandag t/m vrijdag tussen 12.00-20.00 uur en op zaterdag tussen 10.00-14.00 uur. Werknemers van de universiteit krijgen een korting van 40% op de particuliere prijs. Daarnaast is het ook mogelijk de kosten voor bedrijfsfitness (conditie- of krachttraining onder toezicht) in het lopende kalenderjaar op te voeren in het keuzemodel arbeidsvoorwaarden (FLeX). Door inzet van vakantie-uren, salaris, vakantie-uitkering, eindejaarsuitkering of persoonlijk budget voor de bedrijfsfitnesskosten, ontvangt men een fiscaal voordeel.

www.ru.nl/usc

Nieuwgezicht

Naam Hasbi Fuadi

Leeftijd 41

Was Systeem- en procesconsultant bij NXP

Is Functioneel beheerder ICT-programma's (0,8 fte)

Sinds 4 mei 2009

Vanuit het bedrijfsleven naar de universiteit. Zocht je een nieuwe omgeving?

"Ik wilde heel graag aan de universiteit werken. Ik houd van studeren, van de wetenschap. Wat is er mooier dan werken in een omgeving als deze?"

Je bent bijna zeven jaar geleden naar Nederland gekomen. Waarom?

"Voor de liefde. Ik kom uit Indonesië. In 1996 werkte ik een half jaar in Australië en daar had ik een Nederlandse buurvrouw. Toen ik na een half jaar terugging naar Indonesië, bleven we schrijven. Een jaar later vertrok ik naar Schotland, om er te studeren. Ik schreef haar dat ik haar op wilde zoeken in Nederland, nu ik 'zo dichtbij' woonde. Maar wat bleek: zij ging datzelfde jaar ook in Groot-Brittannië studeren. We zagen elkaar bijna elk weekend, maar na een jaar moesten we allebei weer naar huis. Af en toe vlogen we naar elkaar toe en toen ik afstudeerde hebben we samen anderhalve maand door Indonesië gereisd. Ik was verkocht. In de twee jaar daarna ben ik twaalf keer op en neer gevlogen. Tot ze in Jakarta kwam wonen. Toen ze na een half jaar nog geen baan had, is ze terug naar Nederland gegaan. Ik ben hier komen wonen en dat heeft goed uitgepakt. Indonesië en Nederland zijn twee totaal verschillende werelden. De sambal is hier minder pittig, maar intussen zijn beide werelden even belangrijk voor me. Het beste van die twee werelden wil ik doorgeven aan mijn zontje."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Ik maak graag muziek, speel gitaar. En mijn grootste hobby is fietsen met mijn zontje."

Algemeen

Bepaalde opening horeca outlets tijdens de zomervakantie

De Refter: Van 13 juli t/m 14 augustus geopend van 11.00-19.00. Op vrijdag gesloten vanaf 14.00 uur

Het Gerecht: Gesloten van 13 juli t/m 14 augustus

B-faculteiten: Gesloten van 13 juli t/m 7 augustus. Van 10 t/m 14 augustus geopend van 11.00-14.00 uur

Cultuurcafé: Van 6 juli t/m 10 juli geopend van 10.00-20.00 uur.

Gesloten van 13 juli t/m 11 augustus (vanaf 12 augustus inschrijving intro)

Van 12 t/m 14 augustus geopend van 15.00-20.00 uur

Sportcafé: Gesloten van 13 juli t/m 16 augustus

Tandheelkunde: Gesloten van 6 juli t/m 21 augustus

DE-café: Gesloten van 13 juli t/m 14 augustus

Soeterbeek: Gesloten van 13 juli t/m 16 augustus

Aula: 13 juli t/m 7 augustus

Campusshop: Van 13 juli t/m 14 augustus

Huize Heyendaal: Gesloten van 12 juli t/m 14 augustus

Studentenkerk, Erasmuslaan 9A

25 juni, 12.30 uur: Roze lunch

28 juni, 9 a.m.: Catholic Eucharist

28 juni, 11.00 uur: Beeldviering

29 juni, 16.00 uur: Eindejaarsborrel voor studenten

5 juli, 9 a.m.: Catholic Eucharist

5 juli, 11.00 uur: Slotviering

5 juli, 17.00 uur: Anglican Church

De Studentenkerk is gesloten van 10 juli tot 10 augustus.

www.ru.nl/studentenkerk

Gastlezing Thomas Anz

3 juli, 16.00 uur: Lezing (in 't Duits) tijdens SCARAB-kwartalbijeenkomst

'Wie das Internet die Literaturkritik verändert hat'. Prof Arnz is specialist op het gebied van receptie en literatuurkritiek. Aanmelden vóór 25 juni bij m.demeijer@let.ru.nl.

Plaats: Erasmusgebouw 2.54
www.ru.nl/hlcs/programma%27s/studying_criticism/

Donders lectures

July 10, 9.00-16.30h. the topics of the Donders Institute, and explain why these are vital for understanding the human brain and behaviour.

Please register at www.ru.nl/neuro-imaging/PP2009

Cultuur

Tentoonstelling Puk en Muk en andere verhalen

3 juli, 16.00 uur: Opening tentoonstelling KDC over het katholieke kinderboek in de jaren 1850-1950 tgv het 40-jarig bestaan van het KDC.

www.ru.nl/kdc

PAOG-Heyendaal

Prinsjesdagsymposium Werk en verslaving

15 september van 09.00 – 17.15 uur: symposium bedoeld voor bedrijfsartsen, verzekeringsartsen en andere professionals in de arbo-sector, bij UWV en in de arbeidsre-integratie en -bemiddeling, alsmede voor artsen en psychologen die mensen met verslavingsproblematiek behandelen.

www.paogheyendaal.nl

VRA-cursus

24 en 25 september: cursus 'Traumatisch Hersenletsel', bestemd voor: Revalidatie-artsen (i.o.).

Zomerreces Aula

Van 22 juli t/m 4 augustus is het Bureau van de Pedel en de Aula gesloten.

advertentie

Dove kinderen

Op, onder, naast, achter. In gebarentaal komt het gebaar visueel overeen met wat er beschreven wordt. Zijn dove kinderen daarom in hun taalontwikkeling in het voordeel bij ruimtelijke beschrijvingen? Dr. Asli Özyürek heeft 1,2 miljoen euro subsidie gekregen om dat te onderzoeken.

Wij feliciteren Asli Özyürek met haar ERC Starting Grant

Radboud Universiteit Nijmegen

één in weten

Oraties & promoties

1 juli, 10.30 uur: promotie mw. C.D. Senaratne (Letteren)'Sinhala-English code-mixing in Sri Lanka? A socio-linguistic study'.

1 juli, 15.45 uur: oratie dhr. prof. dr. D.C. Aronson (UMC St Radboud)'De onvoltooid toekomstige tijd'

2 juli, 13.30 uur: promotie dhr. drs. J.A.G.M. van den Berg (Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica) 'Reasoning about Java programs in PVS using JML'.

2 juli, 15.30 uur: promotie mw. drs. L.M.C. Nitsch (Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica) 'The role of abscisic acid in fruit development in tomato'.

3 juli, 11.00 uur: afscheidscollege mw. prof. mr. I.P. Asscher-Vonk (Rechtsgeleerdheid) 'Dienend sociaal recht?'

6 juli, 15.30 uur: promotie mw. drs. S.W. Derks (Sociale Wetenschappen)'Power and pilgrimage: Dealing with Class, Gender and Ethnic Inequality at a Bolivian Marian Shrine'.

7 juli, 13.30 uur: promotie dhr. ir. M.G.D. Smit(Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica) 'Quantifying the response of marine species to physicochemical stressors at different levels of biological organisation'.

7 juli, 15.30 uur: promotie dhr. drs. M.C. de Bondt (Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica) 'Homogeneous Keller maps'.

8 juli, 10.30 uur: promotie mw... drs. C.A.M. Bongaarts (Medische Wetenschappen) 'The effect of infant orthopedics from 4 to 6 years of age in children with unilateral cleft lip and palate'.

9 juli, 10.30 uur: promotie dhr. drs. L.G.M. van Rossum (Medische Wetenschappen) 'Colorectal Cancer: To Screen or Not To Screen: That is the Question'.

9 juli, 13.30 uur: promotie mw. drs. K. Veltman (Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica) 'Bioaccumulation modeling of organic chemicals and metals based on chemical properties and species characteristics'.

10 juli, 10.30 uur: promotie dhr drs. J.W. Wagenaar (Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica) 'Pion-Nucleon Scattering in Kadyshevsky Formalism and Higher Spin Field Quantization'.

10 juli, 13.00 uur: promotie dhr. drs. C.J.F. Boon (Medische Wetenschappen) 'Hereditary Retinal Disease, clinical and molecular genetic studies on the role of the BEST1 gene, peripherin/RDS gene and the CFH gene'.

10 juli, 15.30 uur: promotie mw. drs. M.J. Wenneker (Sociale Wetenschappen) 'Ze gebruiken meer de mensen om zich heen'. Een onderzoek naar de rol van ICT-toepassingen bij kennisdelingsprocessen in organisaties'.

Radboud Café tijdens intocht vierdaagse

Op vrijdag 24 juli kunnen medewerkers en studenten en alumni van 12.00 tot 17.00 uur vanaf het Radboud Café met terras de intocht van de 4-daagse vieren. Het café en terras staan op de St. Annastraat ter hoogte van het Bestuursgebouw. Introducties zijn ook welkom. Het café en terras zijn te bereiken via de Erasmuslaan of via het fietspad langs Comeniuslaan 6. Parkeren kan gratis bij het Bestuursgebouw (P6).

Science to Business Café

Op maandag 29 juni van 17.30 – 20.00 uur is weer een Science to Business Café, een uitstekende mogelijkheid tot netwerken voor ondernemende studenten en onderzoekers, startende en ervaren ondernemers, en andere professionals die zich op het raakvlak van Science en Business (willen) begeven. Drie succesvolle ondernemers, allen alumni van de Radboud Universiteit, Wouter Hoge (Oprichter van Webdesigning.nl BV), Maarten Dries (Oprichter van Modation BV) en Bart Verheijen (Oprichter van GuruScan BV) houden een korte presentatie over hun bedrijf en visie op ondernemerschap, hierna is er gelegenheid voor vragen en discussie.

Plaats: Sportcafé Gymnasion, Heyendaalseweg 141.

Aanmelden: www.aanmelder.nl/sciencetobusinesscafe-29juni2009

Lustrum Personeelsvereniging

In september is de Personeelsvereniging Radboud veertig jaar. Dat wordt gevierd voor alle medewerkers van universiteit en ziekenhuis van 14 t/m 27 september. Er worden tal van activiteiten georganiseerd om zowel leden maar vooral niet-leden kennis te laten maken en ervaren wat er zoal te doen is bij PV Radboud. Enthousiaste leden van bijvoorbeeld de tennisclub, de visclub en de fotoclub hebben een speciaal wedstrijdprogramma samengesteld. Ook zal er een extra concert en lezing worden gegeven.

Voor het uitgebreide programma zie: www.pvraboud.nl

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:*

- **Cultuur aanjager** (0,5 fte)
- **Dienst Studentenzaken**
- **Middelbaar veiligheidskundige** (0,8 fte)
- **Arbo- en Milieudienst**
- **Promovendus stoppen met roken** (0,8 fte)
- **Faculteit der Sociale Wetenschappen**

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@vox.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl

Redactie: Chris-Jan van der Heijden (hoofdredacteur), Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob Goossens, Lieke Steijvers, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve, Walter

Breukers, Anouk Broersma, Bregje Cobussen,

Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Fieke den

Hartog, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy van

den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaeken,

Ilse Schuurmans, Ingar Sustrunck, Roel van den

Tillaart, Ruud Vos, Charlotte Vroomen, Ron Welters

Columnisten: Mgt

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen,

Ton Meijer (graphics), Michiel Vijselaar, Ruud Vos

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, dr. E. Denessen, S.C.W. ter Hart,

prof. dr. R.S.G. Holdrinet, W. Scholten

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank

1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Illustratie omslag: Vijselaar en Sixma

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in

Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week

voor verschijning. De volgende Vox verschijnt

tijdens de introductiemarkt op 17 augustus.

Prettige vakantie!

VOXBACKSTAGE

Wat? Proosten op het vertrek van Harry 'Appelsap' Bekkering

Waar? In de Aula

Wanneer? Vrijdag 19 juni, van 16.15 tot 18.15 uur

Waar beter dan op de afscheidsborrel van hoogleraar Taal en cultuurstudies Harry Bekkering kunnen wij onze allerlaatste Backstage-drankjes achterover tikken? Met het vertrek van Koning Whiskey én uw borrelschrijvers gaat de Nijmeegse borrelcultuur een donkere periode tegemoet. Net als de letterenfaculteit. Oud-collega **Jos Muyres** legt uit waarom Ikea overweegt de borreltafel genaamd Harry in productie te nemen: "Harry is wat je noemt een meubelstuk. Studenten zijn geen nummer voor hem." Studenten **Elky Rosa** en **Sjoerd**, zullen Harry missen. Sjoerd: "Elky was zijn oogappeltje." Elky Rosa: "Ach, we gingen soms wat borrelen na college." Sjoerd: "Hij was een van de weinige docenten die mee naar buiten ging voor een sigaret." Zonder Harry telt de campus een schoorsteen minder. Honours Programmadirecteur **Henk Willems**: "Ik denk dat Harry flink baalt. Normaal zou-ie eerst even een sigaretje hebben gedaan, maar nu moest hij meteen na zijn afscheidscollege handjes schudden." Student **Annemiek**: "Zelfs bij mondelinge tentamens stak 'ie een peuk op." Roken op zijn kamer? "Niet meer, Harry deelt de ruimte nu met parttimers", verzekert **Lisenka Fox**, oud-student en vooral vriendin van. "We hebben dezelfde interesses: saaie dingen als nieuwe onderwijsformaties, daar kan ik met niemand over praten. Met Harry wel." Dochter **Nynke**: "Hij pocht met zijn Bekende Vrienden. Vandaag kon vriend 'Freek' bijvoorbeeld niet komen." Befaamde poëten **Jean-Pierre Rawie** en ex-Dichter des Vaderlands **Driek van Wissen** zijn er gelukkig wél: oude vrienden uit Grunn. Driek: "Harry kijkt tegen ons op, hij zal altijd de jongerejaars blijven. Vroeger was hij de knapste, maar Rawie de grootste vrouwenversierder." Grapte één van de twee dichters niet ooit dat Bekkering 'de domste professor van Nederland' is? Driek: "Ik ontken." Jean-Pierre: "Dat zou ik nóóit zeggen. Niet over de man die voorzitter is geweest van een jury die mij een belangrijke prijs gaf." Uit de mond van CvB-duo **Roelof de Wijkerslooth** en **Bas Kortmann** niets dan lof. Kortmann: "De warmte die je vandaag zag, is typerend. Er zouden meer docenten zoals Harry moeten zijn." Zonder vaste borrelaars als Harry zien wij er geen bor... eh brood meer in: wij nemen afscheid. "Jullie tekst is toch altijd het eerste die ik lees", treurt Kortmann. De Wijkerslooth: "Er gebeurde altijd erg veel op zo'n achterkant." Het was inderdaad een zwaar bestaan. Wij vertrekken enkele maanden naar hersteloord De Blaauwe Lever. ★ RN, AD

Dennis en studente Nederlands Annemiek: "Zonde dat Harry weggaat. Zelfs zijn tentamens waren fantastisch!"

Ex-Dichter des Vaderlands Driek van Wissen over Harry en zijn vrouw Imke: "Imke is een lekker ding, maar ze is van Bekkering."

Driek van Wissen, Anton Korteweg en Jean-Pierre Rawie: "Soms gaan we met Harry eten, maar dan drinkt hij van tevoren zo veel Four Roses, dat hij al vóór het diner vertrekt."

Dochters Frederique (l) en Nynke (r) met aanhang Robbert en Rob. Nynke: "Ik heb wel eens 'n college bij mijn vader gevolgd, en toen dacht ik: hé die grap ken ik!"

Jos Muyres (l) en Jos Joosten ("Ik ga niet proostend op de foto"). Muyres, met een blik op de foto: "Oh daar heb je Pietje Bel weer."

"Op de Radboud Universiteit horen mensen zoals Harry thuis", aldus rector Bas Kortmann (r), hier met CvB-voorzitter Roelof de Wijkerslooth

Elky Rosa (l) – samen met Sjoerd, Céline en Froukje: "Harry is een soort papa voor me geweest, hij stond altijd voor me klaar."

SIAM-lid Tim: "Harry is zo'n docent aan wie je over twintig jaar met liefde terugdenkt."